

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ

ปริญญาานิพนธ์
ของ
พัชรินทร์ ทะวะระ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา

พฤษภาคม 2551

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ

ปริญญาานิพนธ์
ของ
พัชรินทร์ ทะวะระ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ

บทคัดย่อ
ของ
พัชรินทร์ ทะวะระ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา
พฤษภาคม 2551

พัชรินทร์ ทะวะระ. (2551). การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ, รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาความสัมพันธ์และค่านำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัย ได้แก่ ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนของทางครอบครัว โดยจำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ จำนวนนักเรียน 394 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมให้เรียนของทางครอบครัว แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74, 0.79, 0.93, และ 0.70 ตามลำดับ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ 0.752 ซึ่งตัวแปรปัจจัยทุกตัวสามารถร่วมกันอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ ร้อยละ 56.6 ในนักเรียนชายพบว่าตัวแปรปัจจัย ได้แก่เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ 0.742 ซึ่ง ตัวแปรปัจจัยทุกตัวสามารถร่วมกันอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ ร้อยละ 55.1 ส่วนนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ 0.806 และตัวแปรปัจจัยทุกตัวสามารถร่วมกันอธิบายความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ ร้อยละ 64.9

2. ค่านำหนักความสำคัญของกลุ่มตัวแปรปัจจัย ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่าในกลุ่มตัวอย่างเมื่อวิเคราะห์ตามตัวแปรชาย, ตัวแปรหญิง และวิเคราะห์รวมมีค่านำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลในทางบวกทุกค่า

ค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.693 ถึง 0.787 โดยตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านสูงสุด คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญ เท่ากับ 0.787 รองลงมาคือ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.752 และการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว เท่ากับ 0.693

A STUDY OF SOME FACTORS AFFECTING ENGLISH READING CAPABILITIES
OF PRATOM SUKSA IV STUDENT IN PRANAKORNNUA GROUP'S
BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

AN ABSTRACT
BY
PATCHARIN TAWARA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University

May 2008

Patcharin Tawara. (2008). *A Study of Some Factors Affecting English Reading Capabilities of Pratom Suksa IV Students in Pranakorn-Nua Group's Bangkok Metropolitan Administration*. Master thesis. M.Ed. (Educational Measurement). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Mr. Chawalit Ruayajin, Assoc.Prof. Nipa Sripairot.

The purpose of this study was to investigate the relationship and beta weight of some factors including attitude toward English learning, English learning's achievement motivation, and family support, according to students' gender. The subjects comprised 394 Pratom Suksa IV students in the 2nd semester of 2007 academic year, through multi-stage random sampling. The instruments for collecting data included questionnaire concerning attitude toward English learning, English learning's achievement motivation, family support and English reading capability with reliability of 0.74, 0.79, 0.93, and 0.70, respectively.

The results revealed as follows:

1. Some factors including attitude toward English learning, English learning's achievement motivation, and family support of Pratom Suksa IV students in Pranakorn – Nua Group's Bangkok Metropolitan Administration statistically significant at .01 level with multiple coefficient correlation of .0752 and all factors could interpret English reading capability at 56.6 percentage. When considered male students, it was found that they significantly gained high attitude toward English learning, English learning's achievement motivation, and family statistically significant at .01 level with multiple coefficient correlation of 0.742 and all factors could interpret English reading capability at 55.1 percentage, whereas female students significantly gained high attitude toward English learning, English learning's achievement motivation, and family statistically significant at .01 level with multiple coefficient correlation of 0.806 and all factors could interpret English reading capability at 64.9 percentage.

2. The beta weight of factors affecting English reading. When considered of all Pratom Suksa IV students in Pranakorn – Nua Group's Bangkok Metropolitan Administration or specially male or female students on attitude toward English learning English significantly positive statistically significant at .01 level to English reading capability. The important weights by standardized score were 0.693 to 0.787 while the factors mostly affected to reading capability were English learning's achievement motivation (with its weight of 0.787), attitude toward English learning (with its weight of 0.752), and family support learning (with its weight of 0.693), respectively.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ

ของ

พัชรินทร์ ทะวะระ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

วันที่ เดือน พ.ศ. 25.....

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

(อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ)

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. ส.วาสนา ประवालพฤษ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ นิภา ศรีไพโรจน์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.เสกสรรค์ ทองคำบรรจง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาเอาใจใส่ให้คำปรึกษาเป็นอย่างดีของ คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ได้แก่อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ ในฐานะประธานที่ปรึกษา ปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์นิภา ศรีไพโรจน์ ในฐานะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ส.วาสนา ประवालพุกฤษ และ อาจารย์ ดร. เสกสรรค์ ทองคำบรรจง ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ และได้ให้คำแนะนำที่ทำให้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และที่สำคัญยิ่งผู้วิจัยขอกราบระลึกถึงพระคุณครูอาจารย์ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษาทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อ การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชัย ไชยสงคราม อาจารย์วาสนา เศษสวย อาจารย์เชียดฟ้า เสรีรัตนเกียรติ อาจารย์รุ่งฤดี ทรัพย์นิธิ และ อาจารย์ทองคำ พิมพ์พา ที่ได้กรุณาตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการแก้ไข ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้และเก็บข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนที่ผู้วิจัยเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความร่วมมือใน การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และเพื่อนๆ ทุกคน ที่ให้กำลังใจ ความห่วงใยทำให้ ลูกประสบความสำเร็จในการศึกษา และให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

คุณค่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยน้อมรำลึกและบูชาพระคุณแก่ บุพการีของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่านที่อยู่เบื้องหลังในการวางรากฐานการศึกษาให้กับผู้วิจัย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

พัชรินทร์ ทะวะระ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมติฐานงานวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อ	
ความสามารถในการอ่าน	7
เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	7
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	12
การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว.....	21
เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	
ความสามารถในการอ่าน	22
ความเข้าใจในการอ่าน	25
องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ	26
ระดับความเข้าใจในการอ่าน	27
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน	30
เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	31
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระรายปี	31
โครงสร้างหลักสูตร	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
งานวิจัยในประเทศ.....	38
งานวิจัยต่างประเทศ.....	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	43
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	68
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผล.....	70
ข้อเสนอแนะ.....	71
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	82
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	103

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	35
2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถ ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ	43
3 ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติที่ส่งผลการเรียนภาษาอังกฤษ	50
4 ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	51
5 ตัวอย่างแบบสอบถามการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว	52
6 ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนแบบสอบถาม	61
7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย	63
8 แสดงค่า Tolerance และค่า VIF ของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	64
9 แสดงค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรอิสระกับความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	65
10 คำนำนัยสำคัญของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน	66

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	6
2 วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	31
3 กรอบมโนทัศน์ (Concept) ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	32
4 ผังมโนทัศน์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	33
5 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสารและความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ การสื่อสารที่สะดวกรวดเร็ว ทำให้โลกดูเหมือนมีขนาดเล็กลง ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวตลอดจน การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจรวมทั้งวัฒนธรรม มีผลกระทบอย่างทั่วถึง รวดเร็ว บุคคลในสังคม ต้องติดต่อ พบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคม และเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็น เครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน ในการศึกษาหา ข้อมูลความรู้ ถ่ายทอดวิทยาการ รวมถึงทางด้านเศรษฐกิจ ภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้นเมื่อมีการเจรจา ต่อรองด้านการค้า รวมทั้งการประกอบอาชีพต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ จะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติต่าง ๆ เพราะภาษาจะสร้างให้มีความ เข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม มีความเข้าใจในภาษาและวัฒนธรรม สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาติไทยไปสู่สังคม โลก (กรมวิชาการ.2545:1)

ภาษาจึงเป็นสื่อกลางที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารของชนชาติต่าง ๆ เพื่อการศึกษา อาชีพ แสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม การเมือง การทูต และการทหาร ฯลฯ อีกทั้งภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหา ข้อมูล ข่าวสาร และความรู้เกือบทุกแขนง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการถ่ายทอดวิทยาการทางด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเผยแพร่โดยใช้ภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้นการเรียนรู้อังกฤษต่างประเทศ จะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล โดยเฉพาะผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งเป็น พื้นฐานในการแสวงหาความรู้ ทั้งจากตำรา หนังสือ สิ่งพิมพ์ต่างๆ ตลอดจนสื่ออินเทอร์เน็ต (วีระชาติ ชัยเนตร 2541 : 4) ผู้มีทักษะการอ่านที่ดีย่อมมีความรู้ภาษาอังกฤษได้ทันที ไม่ต้องรอการแปลหรือ การถ่ายทอดเป็นภาษาแม่ (ทวิศักดิ์ ไชยมาโย และคณะ 2541:80) ภาษาอังกฤษจึงเป็น ภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญต่อคนไทยอย่างมากอีกภาษา การจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เบื้องต้นเพื่อสื่อความได้ จากการเรียนรู้ ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนนั้นมีความสัมพันธ์กัน เพราะทักษะทั้ง 4 ด้านจะเชื่อมโยงและ ส่งเสริมซึ่งกัน และกัน (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2520 : 117) การสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้น การฟัง นับว่าเป็นทักษะการรับสารที่สำคัญ เป็นทักษะที่ใช้กันมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน ผู้พูด จะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน จึงจะสามารถพูดโต้ตอบ อ่านหรือเขียนได้ นักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝน ทักษะการฟังอย่างเพียงพอ (สุमितตรา อังวัฒนกุล. 2535: 159) ทักษะการฟังกับทักษะการพูดเป็น ทักษะที่เชื่อมโยงกัน การฟังเป็นทักษะด้านการรับสาร ส่วนการพูดเป็นทักษะด้านการส่งสาร

ทักษะด้านการอ่านและทักษะด้านการเขียนก็เป็นทักษะที่คู่กันโดยการอ่านถือเป็นทักษะด้านการรับสารและการเขียนเป็นการส่งสาร ถ้าจะแยกตามทักษะการรับสาร และส่งสาร การฟังและการอ่านถือเป็นทักษะที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการฟัง คำ กลุ่มคำ ประโยค หรือข้อความ และการอ่านไม่ว่าจะเป็นเรื่องสั้น ๆ หรือประโยคง่าย ๆ ถ้าผู้รับสารสามารถรับสารแล้วเกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้ก็จะช่วยให้จำได้ดี ไม่ฝืนธรรมชาติในการเรียนรู้ภาษาทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าประโยชน์ของการอ่าน และรักที่จะแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งผลของงานวิจัยจะนำไปเป็นแนวทางส่งเสริมและบูรณาการการเรียนในสาระความรู้อื่น ๆ ตลอดจนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในทักษะอื่นอีกต่อไป เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามนักเรียนไทยยังคงมีทักษะในการอ่านในระดับต่ำ ขาดทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจ และผู้เรียนไม่มีความรู้เดิม (prior background knowledge) ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถที่จะโยงความรู้เดิมที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนให้เข้ากับหัวเรื่อง (topic) ที่อ่านได้ ส่วนทักษะการฟัง เป็นทักษะแรกที่ต้องจะได้เรียนรู้ เมื่อฟังเข้าใจและสามารถสื่อความหมายและโต้ตอบได้ ก็ถือว่าการฟังนั้นมีประสิทธิภาพ และเป็นทักษะที่ควรจะได้เรียนรู้ควบคู่ไปกับทักษะการอ่าน

แนวคิดใหม่ในด้านการเรียนการสอนภาษาเริ่มขึ้นหลังจากที่ โนม ชอมสกีได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับภาษาและการเรียนรู้ภาษา โดยเน้นกระบวนการทางสมอง หรือความสามารถในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งมีอยู่ในทุกคนตั้งแต่เกิด (Innate Ability) การเรียนรู้ภาษามีใช้เป็นเพราะการวางเงื่อนไขหรือปฏิบัติการตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแต่ประการเดียว การเรียนรู้ภาษาเป็นพฤติกรรมที่ต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการของสมองมากกว่าที่จะเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า

แนวคิดเรื่องการสอนทักษะทั้งสี่ให้สัมพันธ์กันโดยไม่แบ่งแยกทักษะในการสอนหรือที่เรียกว่า ทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) นี้เป็นหลักการข้อหนึ่งของแนวการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย (The Communicative Approach) ซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมายนี้จะเน้นการสอนทักษะที่ผสมผสานกัน

เคนเนท ชัสเตท (Kenneth Chastain 1980: 1- 2) ได้กล่าวถึง ครูถ้าต้องการที่จะพัฒนาวิธีการสอนภาษาที่สอง ครูต้องพยายามเข้าใจกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาที่สองทั้งหมด ซึ่งจากการสังเกตการเรียนภาษาที่สองของผู้เรียนนั้นพบว่า ผู้เรียนจะรับข้อมูลทางภาษา (input) โดยผ่านทาง การเห็นและการฟัง และแสดงออก ในด้านการใช้ภาษาทางการพูดและการเขียน ปัญหาที่จึงเป็นเรื่องของการใช้ข้อมูลทางภาษา โดยพิจารณาว่าจะจัดลำดับข้อมูลทางภาษาได้อย่างไร

ในการจัดการเรียนการสอนนั้น สิ่งที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน คือ องค์ประกอบการเรียน และองค์ประกอบการสอน โดยองค์ประกอบการเรียนจะประกอบด้วยความสามารถด้านสติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ความถนัด เจตคติ ภูมิหลัง และสภาพแวดล้อมทางบ้านของผู้เรียน ส่วนองค์ประกอบการสอนจะประกอบด้วย ความรู้ความสามารถทางวิชาการหรือเนื้อหาของ การสอน บุคลิกภาพ และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน (สุเทพ อ่อนไสว. 2541:98) สำหรับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศปัจจัยภายใน เช่น แรงจูงใจ ความถนัดทางภาษา สติปัญญา และบุคลิกลักษณะที่เป็นความแตกต่างระหว่างบุคคล และปัจจัยภายนอก ได้แก่ สภาพแวดล้อมและสภาพ

สังคมที่มีผลให้เกิดโอกาสในการเรียนรู้สำหรับองค์ประกอบด้านสติปัญญาและความถนัดของผู้เรียน เป็นคุณสมบัติที่ติดตัวผู้เรียนมาแต่กำเนิด และมีการเจริญงอกงามพัฒนาไปตามสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงได้ยาก องค์ประกอบภายนอกของผู้เรียนที่สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่า ได้แก่ ภูมิหลังและแรงจูงใจ จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ภาษาเพื่อสื่อสารได้อย่างสมบูรณ์นั้น ไม่อาจกระทำให้ประสบผลสำเร็จได้จากการเรียนรู้ภายในโรงเรียน การมีโอกาสได้รับประสบการณ์ในภาษารวมถึงการดูแลเอาใจใส่ของบิดามารดาก็นับเป็นปัจจัยภายนอกที่มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนภาษา โอแวนโด (Ovando.1987:4,125) กล่าวถึงความสำคัญของภูมิหลัง โดยเฉพาะในด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของผู้เรียนภาษาว่า การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของผู้เรียนกับการเรียนการสอนภาษามีความสำคัญมาก เนื่องจากพบว่าผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับจำกัด มักจะมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวต่ำกว่าเกณฑ์ ดังนั้นการที่ผู้สอนมีความรู้และคุ้นเคยกับภูมิหลังของผู้เรียนจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของผู้เรียน ประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน หากปราศจากการเข้าใจเรื่องดังกล่าว อาจเป็นเหตุให้ผู้เรียนประสบกับความล้มเหลวในการเรียนรู้ภาษามากยิ่งขึ้น ความสำคัญของเรื่องดังกล่าวจะเห็นได้จากการที่นักวิจัยต่างประเทศได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือเป็นภาษาที่สอง และพบว่าตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การส่งเสริมการเรียนของทางครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ อีกทั้งสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือสังคมที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ย่อมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ภาษาให้แก่ผู้เรียน และในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยที่สถาบันครอบครัวจัดเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่ใกล้ชิดผู้เรียนมากที่สุดปัจจัยหนึ่งที่จะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สภาพแวดล้อมทางสังคมเป็นปัจจัยภายนอกที่มีเงื่อนไขทางสังคม อันส่งผลต่อโอกาสการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ภาษาทั้งด้านการฟัง การพูด ตลอดจนทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีและต้องการพัฒนาภาษานั้น ๆ ได้

สำหรับปัจจัยภายในอื่น ที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ คือแรงจูงใจและทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของผู้สอน ดังที่บราวน์ (Brown.1987:114 – 117) กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่า มีบทบาทสำคัญในการกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการเรียนภาษาของผู้เรียน เพราะแรงจูงใจเป็นกุญแจไขไปสู่การเรียนรู้ ความสำคัญของแรงจูงใจ เป็นพลังสำคัญที่กำหนดได้ว่าผู้เรียนจะมีความมุ่งมั่นให้กับการเรียนรู้หรือไม่ ผู้เรียนจะอุทิศตน พยายามร่างกายและจะมีความพากเพียรพยายามมากน้อยเพียงใดในการเรียนรู้ภาษาที่สอง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยด้าน เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่าปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และปัจจัยใดมีความสำคัญต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมากกว่าน้อยเพียงใด เพื่อประโยชน์อันจะพึงมีต่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอนในห้องเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ เมื่อวิเคราะห์ด้วยตัวแปรเพศ และวิเคราะห์รวม
2. เพื่อศึกษาคำนำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ เมื่อวิเคราะห์ด้วยตัวแปรเพศ และวิเคราะห์รวม

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบปัจจัย ซึ่งได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนให้มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ มี 5 เขต ได้แก่ เขตบางเขน เขตดอนเมือง เขตลาดพร้าว เขตหลักสี่ เขตสายไหม มีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 32 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 5,404 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 2,802 คน นักเรียนหญิง 2,602 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 กลุ่มพระนครเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) จำนวน 3 เขต จำนวนโรงเรียน 3 โรงเรียน จำนวน 10 ห้องเรียน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 394 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 203 คน นักเรียนหญิง 191 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรปัจจัย ได้แก่
 - 1.1 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.3 การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ตัวแปรปัจจัย หมายถึง ตัวแปรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีผลกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ตัวแปรปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว

2. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (Attitude towards Learning) หมายถึง ความคิด ความเชื่อ หรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อความสำคัญของการเรียน คุณค่าของการเรียน และประโยชน์ของการเรียน ซึ่งเป็นแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่มีต่อการเรียนของนักเรียน

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (Achievement Motive) หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะกระทำการใดๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยที่นักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความพยายามอย่างเต็มที่ และเมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาวิธีการและแนวทางแก้ไขให้สำเร็จอย่างไม่ย่อท้อ บุคคลที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ จะไม่ทำงานเพราะ หวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

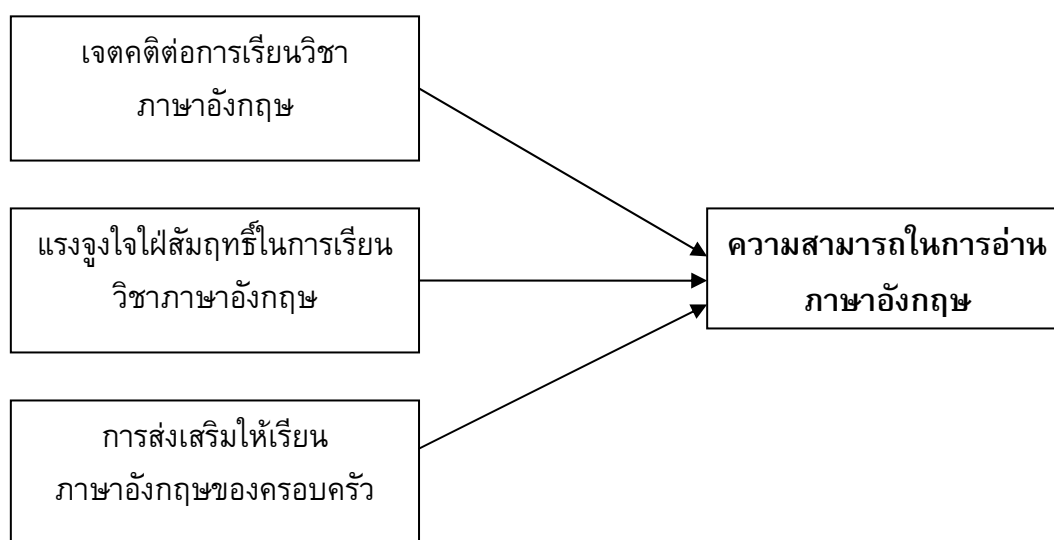
4. การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (Parents Learning Support) หมายถึง การที่ผู้ปกครองดูแล เอาใจใส่และติดตามผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน การจัดหาอุปกรณ์การเรียนและหนังสือที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ให้ความรู้เพิ่มเติมในการเรียน ช่วยแก้ปัญหาในการเรียนตลอดเวลาการจิตสภาพแวดล้อมภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้ สอนให้นักเรียนรู้จักแบ่งเวลาในการทำงาน การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ การช่วยๆ ให้เรียนสนใจค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ส่งเสริมและให้กำลังใจให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออกในทางที่ถูก

5. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การเข้าใจเรื่องที่อ่านสามารถเข้าใจ ความหมายของผู้เขียนที่ต้องการจะสื่อได้อย่างครบถ้วน สามารถจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ และวิเคราะห์ สรุปความ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

6. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ครูผู้มีความรู้ และประสบการณ์ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาและการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดผล และประเมินผล จำนวน 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 ท่าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าตัวแปรที่สำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้แก่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งแมคเคลแลนด์ (McClelland.1961:36-32) ได้เน้นความสำคัญในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจด้านอื่นๆ เพราะเขาเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสำคัญมากที่สุดในการที่จะทำสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ส่วนเจตคติก็เป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่ง ผลงานวิจัยของ ดวงกมล คงเมือง (2533:74) พบว่า ตัวแปรด้านกระบวนการในครอบครัว โดยเฉพาะในด้านที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับบุตร มีอิทธิพลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เมื่อวิเคราะห์ตามตัวแปรเพศและวิเคราะห์รวม
2. มีน้ำหนักความคัญของปัจจัยอย่างน้อย 1 ด้านที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เมื่อวิเคราะห์ตามตัวแปรเพศและวิเคราะห์รวม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่เป็นปัจจัยต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 1.1 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.3 การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว
2. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 2.1 ความสามารถในการอ่าน
 - 2.2 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.3 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องทางหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - หลักสูตรสาระการเรียนรู้
 - ผังมโนทัศน์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - งานวิจัยในประเทศ
 - งานวิจัยต่างประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน

1.1 เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เจตคติ (Attitude) มาจากคำว่า "Aptus" ในภาษาละติน ซึ่งตรงกับคำว่าความเหมาะสม (Fitness) หรือการปรุงแต่ง (Adaptedness) เจตคติ เป็นพฤติกรรมที่เตรียมพร้อมทางสมองในการที่จะกระทำ ซึ่งจะบ่งบอกถึงหน้าที่ของสภาวะจิตใจ หรือสภาพของอารมณ์ที่สลับซับซ้อน ก่อนที่คนเราจะตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหา โดยส่วนใหญ่แล้วจะขึ้นอยู่กับเจตคติที่จะคงไว้ซึ่งสิ่งที่ตนเองมีประสบการณ์มา เพื่อที่จะรักษาเจตนาที่ถูกต้องไว้จากประสบการณ์ที่ผ่านมาว่าความถูกต้อง หรือ ไม่ถูกต้องเป็นอย่างไร ตามระดับความเชื่อถือหรือระดับความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ศักดิ์ สุนทรเสถียร. 2528 :1)

Martin Fishbien (ศักดิ์ สุทรเสณี. 2528: 1; อ้างอิงจาก. Martin: 8) ได้กล่าวถึงเจตคติ คือ สภาพความพร้อมของสมองและประสาท การจัดระบบมวลประสบการณ์ อิทธิพลภายนอกหรือภายในที่มีต่อบุคคลในการที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้น ๆ

C.V.Good (ศักดิ์ สุทรเสณี. 2528: 1; อ้างอิงจาก C.V.Good: 49) ได้กล่าวถึงเจตคติ คือ ความรู้สึกของคนเราที่มีความคิดเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในด้านความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อสิ่งต่าง ๆ

Freeman Garlsmith (ศักดิ์ สุทรเสณี: 1; อ้างอิงจาก Freeman: 246) กล่าวถึงเจตคติ เป็น สภาวะทางจิตและประสาทเกี่ยวกับความพร้อม ซึ่งเกิดขึ้นโดยอาศัยประสบการณ์เป็นตัวนำหรือมีอิทธิพลเหนือการตอบสนองของแต่ละบุคคลที่มีต่อวัตถุและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

ศักดิ์ สุทรเสณี (2528: 2 - 3) ได้กล่าวถึงความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติ หมายถึง ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก ความอยาก ความกลัว ความเชื่อมั่น ความลำเอียง การมีอคติของบุคคลในการที่จะสร้างความพร้อมที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามประสบการณ์ของบุคคลนั้นที่ได้รับมา

2. เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี หรือต่อต้านสภาพแวดล้อมที่จะมาถึงทางหนึ่งทางใด

3. ในด้านพฤติกรรมของคนเรา เจตคติ หมายถึง การเตรียมตัวหรือความพร้อมในการที่จะตอบสนอง กล่าวคือ

3.1 การบ่งแสดงถึงการตอบสนองที่จะเกิดขึ้นภายในบุคคลนั้น ซึ่งยังไม่เกิดขึ้นทันทีทันใด และสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมภายนอก การบ่งแสดงถึงการตอบสนอง อาจจะแสดงออกมาอย่างรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัว ทางด้านวาจา หรือจากสิ่งเร้าภายในร่างกาย สิ่งที่แสดงออกแต่ละอย่างเป็นส่วนหนึ่งของการตอบสนองทางเจตคติ และแนวโน้มเอียงอื่น ๆ ภายในตัวบุคคล

3.2 การตอบสนองทั้งหมด เป็นการแสดงออกโดยการกระตุ้นให้แสดงออกซึ่งทัศนคติ อาจจะกระทำภายในหรือภายนอกบุคคลนั้น การกระตุ้นด้วยการพูดหรือวิธีอื่น ๆ

3.3 การตอบสนองทั้งหมดเป็นผลของวิถีชีวิต แรงขับที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมที่จะทำให้เกิดการตอบสนองเป็นการสร้างภาพพจน์ต่าง ๆ ตามนิสัยของคน ๆ นั้น

จาริญา ศักรประธาน (2545: 11) ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความโน้มเอียงทางความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้และประสบการณ์

กุลภัสสร ศิริพรรณ (2545: 24) ให้ความหมายของเจตคติว่า เจตคติหมายถึง ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ ทำหน้าที่ต่อบุคคลมีต่อบุคคล วัตถุ สถาบันหรือสภาพการณ์ใด ๆ ซึ่งอาจจะผ่านทางบวกหรือทางลบ หรือความรู้สึกที่เป็นกลางลักษณะของเจตคติ และเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ เป็นความรู้สึกภายในที่

ก่อให้เกิดพฤติกรรม ลักษณะของเจตคติมีทั้งเจตคติทางบวกเจตคติทางลบ และเจตคติที่เป็นกลาง เจตคติมีลักษณะมั่นคงและทนทาน แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

ฮอร์และไรท์ (ลัวิน สายยศ; และอังคณา สายยศ.2543:57-58; อ้างอิงจาก Shaw; & Wright.1967.Scales for the Measurement of Attitude.) ได้รวบรวมลักษณะทั่วไป หรือมิติของ เจตคติ จากแนวคิดของนักจิตวิทยาหลายคน ส่วนใหญ่มองเจตคติมีลักษณะ ดังนี้

1. เจตคติขึ้นอยู่กับการประเมินมโนภาพของเจตคติ แล้วเกิดเป็นพฤติกรรมแรงจูงใจ เจตคติเป็นเพียงความรู้สึกโน้มน้าวจิตใจจากการประเมินยังไม่ใช่พฤติกรรม ตัวเจตคติเองไม่ใช่แรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม แต่ถ้าแสดงออกเป็นพฤติกรรมแล้วจะเป็นลักษณะ 4 กลุ่ม คือ Positive-approach ตัวอย่างเช่น ความเป็นเพื่อน ความรัก ฯลฯ Negative - approach ตัวอย่างเช่น การโจมตี ต่ำว่า ต่อสู้ ฯลฯ Negative - avoidance ความกลัว ความเกลียด ฯลฯ ประเภทนี้เป็นเจตคติที่ไม่ดีแบบไม่ยอมพบเห็นหน้า คือ อยากรหลีกเลี่ยงให้ไกลนั่นเอง และอีกกลุ่มคือ Positive - avoidance เป็นลักษณะเจตคติดีทางบวก แต่ก็อยากหลบหลีก หรือไม่รบกวนตัวอย่างเช่น การปล่อยให้เขาอยู่เงียบ ๆ เมื่อเขามีทุกข์ เป็นต้น

2. เจตคติเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นตามแนวของทิศทาง ตั้งแต่บวกจนถึงลบ นั่นคือ เป็นการแสดงความรู้สึกว่าจะไปทางบวกมากหรือน้อย ไปทางลบมากหรือน้อย ความเข้มข้นศูนย์ก็คือไม่รู้สึกนั่นเอง หรือเป็นกลางระหว่างบวกกับลบ แต่จุดที่เป็นกลางเป็นนั้นเป็นปัญหาต่อการแปลผลเพราะตามธรรมชาติจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการตอบ (Central error) บางคนไม่คิดอะไรสักนิดตรงกลางก็มีมาก

3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้มากกว่ามีมาเองแต่กำเนิด เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ที่ปฏิสัมพันธ์รอบตัวเรา ซึ่งเป็นเป้าเจตคติทั้งหลาย ถ้าเรารู้ว่าสิ่งนั้นมีคุณค่าก็จะเกิดเจตคติทางดี ถ้าเรารู้ว่าสิ่งนั้นไม่มีคุณค่า ก็จะเกิดเจตคติไม่ดี สิ่งใดเราไม่เคยรู้จักไม่เคยเรียนรู้เลยจะไม่เกิดเจตคติเพราะไม่ได้ศึกษารายละเอียดของสิ่งนั้น การเรียนรู้เป้าเจตคติอาจผ่านตัวจริงหรือผ่านสื่อทั้งหลายที่มีต่อเป้าเจตคติตัวจริงก็ได้ สามารถเกิดเจตคติขึ้นได้

4. เจตคติขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติหรือกลุ่มสิ่งเร้าเฉพาะอย่าง สิ่งเร้าทั้งหลายอาจเป็นคน สัตว์สิ่งของ สถาบัน มโนภาพ อุดมการณ์ อาชีพหรือสิ่งอื่น ๆ ก็ได้ เจตคติจะมีลักษณะอย่างไรขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติที่ได้สัมผัสเรารู้มามากน้อยแตกต่างกันเป็นสำคัญ เป้าเจตคติที่มีลักษณะเป็นกลุ่มใกล้เคียงกัน จะมีเจตคติแตกต่างจากเป้าเจตคติที่มีลักษณะของกลุ่มแตกต่างกันมาก

5. เจตคติมีค่าสหสัมพันธ์ภายในเปลี่ยนแปลงไปตามกลุ่ม นั่นคือกลุ่มที่มีลักษณะเดียวกันเจตคติจะมีความสัมพันธ์กันสูง กลุ่มที่มีลักษณะต่างกันเจตคติจะมีความสัมพันธ์กันต่ำ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มที่มีเจตคติดีต่อสิ่งเดียวกันย่อมมีความสัมพันธ์กันด้วย

6. เจตคติมีลักษณะมั่นคง และทนทานเปลี่ยนแปลงได้ยาก นั่นคือถ้าเป็นเจตคติจริง ๆ แล้วการเปลี่ยนแปลงจะช้าและทำได้ยาก เช่น ถ้าเรารักใครคนหนึ่ง เมื่อรักแล้วก็ยังรักอยู่ไม่ว่าใครจะให้ข้อมูลมา

ไม่ดีอย่างไร หรือแม้แต่คนที่เรารักมีความผิดพลาดเรื่องใด เราก็มักยังรักกันอยู่ แต่ถ้าพฤติกรรมของคนที่เรา รักเบี่ยงเบนไปบ่อย ๆ นาน ๆ เข้าเจตคติก็เปลี่ยนแปลงจากรักไปเป็นเกลียดได้

จาริญา ศักรประธาน (2545: 16) ได้สรุปลักษณะที่สำคัญของเจตคติว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์หรือการเลียนแบบถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งได้สามารถเปลี่ยนแปลงได้และเป็นสิ่งโน้มน้าวให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ จากแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคตินั้นเกิดจากการเรียนรู้ โดยแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ กล่าวคือเจตคติแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ เจตคติเชิงบวกเป็นการแสดงออกต่อสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะของความพึงพอใจ และ เจตคติเชิงลบเป็นการแสดงออกต่อสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะตรงกันข้ามกับเจตคติเชิงบวก

องค์ประกอบของเจตคติ (Attitude Components)

โรเซนเบิร์กและโฮพลแลนด์ (ลัวน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2543: 59; อ้างอิงจาก Rosenberg; & Hovland.1960) กล่าวถึง เจตคติมี 3 องค์ประกอบได้แก่

- 1) ด้านสติปัญญา (Cognitive component) หมายถึง ความรู้ความคิด และความเชื่อที่ผู้นั้นมีต่อเจตคติ
- 2) ด้านความรู้สึก (Affective component) หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ของคนใดคนหนึ่งที่มีต่อเจตติว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นพอใจหรือไม่พอใจหลังจากการสัมผัสหรือรับรู้เจตคติแล้วสามารถแสดงความรู้สึกโดยการประเมินสิ่งนั้นว่าดีหรือไม่ดี
- 3) ด้านพฤติกรรม (Behavioral component) หมายถึง แนวโน้มของการจะกระทำ หรือจะแสดงพฤติกรรม เจตคติเป็นพฤติกรรมซ่อนเร้น เป็นการแสดงแนวโน้มของการกระทำต่อเจตคติเท่านั้นยังไม่แสดงออกจริง

J.Freeman;et.al. (ศักดิ์ สุนทรเสถียร. 2528: 4; อ้างอิงจาก J.Freeman. 1970) กล่าวถึงเจตคติว่าเป็นระบบที่มีลักษณะมั่นคงอันหนึ่ง ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านการรู้ (Cognitive Component) เป็นเรื่องของความรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการรับรู้เกี่ยวกับวัตถุ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่ารู้สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นได้อย่างไร รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ทางบวกหรือทางลบ ซึ่งจะก่อให้เกิดเจตคติขึ้น ถ้าเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดี เราก็มักจะมีเจตคติต่อสิ่งนั้นในทางที่ดี และถ้ารู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางไม่ดี เราก็มักจะมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลยเจตคติก็จะไม่เกิดขึ้น หรือไม่มีสิ่งใดในโลก เราก็มักจะไม่เกิดเจตคติต่อสิ่งใด ๆ เลย

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component or Feeling Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งถูกเร้าขึ้นจากการรู้นั้น เมื่อเราเกิดการรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วจะทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ไม่ดี เราก็มักจะไม่ชอบหรือไม่พอใจในสิ่งนั้น ซึ่งความรู้สึกนี้จะทำให้เกิดเจตคติในทางใดทางหนึ่ง คือชอบหรือไม่ชอบความรู้สึกนี้เมื่อเกิดขึ้น

แล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ยากมากไม่เหมือนกับความจริง (Facts) ต่าง ๆ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่า ถ้ามีเหตุผลเพียงพอ

3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มในเชิงพฤติกรรมหรือการกระทำ (Action Tendency Component or Behavioral Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางใดทางหนึ่ง คือพร้อมที่จะสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือในทางทำลายขัดขวาง ต่อสู้ เป็นต้น

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2542: 210 - 211) กล่าวถึง ทศนคติมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน อยู่ 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับการรู้ การคิด (Cognitive Component) ได้แก่ ความคิด ความเชื่อถือที่คนเรามีต่อสิ่งเร้า (คน สิ่งของ สถานการณ์) รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี บวกหรือลบ ในกรณีที่เรารู้จักสิ่งใดดี เราก็มียุติทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ถ้าเรารู้จักในสิ่งไม่ดีก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีเช่นกัน ถ้าเราไม่รู้จักสิ่งใดเลยก็จะมีเกิดทัศนคติขึ้น

2. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ที่มีต่อสิ่งเร้า เมื่อเราเกิดความรู้ การคิดต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว จะทำให้เราเกิดความรู้สึกในทางที่ดี หรือความรู้สึกในทางไม่ดี ในขั้นนี้จะเป็นทัศนคติที่มีทิศทางแล้ว ซึ่งเปลี่ยนแปลงค่อนข้างยากมาก เช่นเห็นว่ารถยนต์เป็นของจำเป็น มีความศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ฯลฯ

3. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มในการกระทำ (Action Tendency Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางใดทางหนึ่ง คือพร้อมที่จะสนับสนุนช่วยเหลือ หรือทำลายล้างเช่นเมื่อมีเงินทองเพียงพอก็จะซื้อรถยนต์มาใช้ไปเลือกตั้ง ส.ส.ทุกครั้ง แสดงความเห็นคัดค้านการปกครองรูปอื่นในบางโอกาส เป็นต้น

เซอร์สโตน (กิตติม์ บุญชูวิทย์. 2533 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Thurstone.1946: 49) กล่าวถึง เจตคติเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่ไม่อาจสังเกตได้ง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงภายในแสดงออกมาให้เห็นได้ โดยพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เจตคดียังเป็นเรื่องของความชอบ ไม่ชอบ ความลำเอียง ความรู้สึก ความคิดเห็น และความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ประสาธ อิศรปริดา (2523: 177) กล่าวถึง เจตคติเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็นและความรู้หรือความจริงรวมทั้งความรู้สึกที่เราประมาณค่าออกมาทั้งในทางบวกและทางลบ ฮอร์ และไรท์ (เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์. 2520 : 40-41; อ้างอิงมาจาก Shaw and Wright. 1967: unpagged) ได้แบ่งลักษณะของเจตคติ ไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นผลหรือขึ้นอยู่กับการณ์บุคคลประเมินสิ่งเร้า แล้วแปรเปลี่ยนมาเป็นความรู้สึกภายในที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะแสดงพฤติกรรม

2. เจตคติของบุคคลจะแปรค่าได้ในด้านคุณภาพและความเข้มโดยจะครอบคลุมช่วงของเจตคตินั้น ซึ่งจะแปรค่าได้ทั้งมาก ปานกลาง น้อย นั่นคือ เจตคติมีทั้งค่าทางบวกและ ทางลบ

3. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเอง หรือเป็นผลมาจากลักษณะโครงสร้างภายในของบุคคลหรืออู่อภิวา

4. เจตคติขึ้นอยู่กับสิ่งเร้าเฉพาะอย่างทางสังคม

5. เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้าที่เป็นกลุ่มเดียวกัน อาจมีความสัมพันธ์กัน

6. เจตคติเกิดขึ้นแล้วมีความคงเส้นคงวา เปลี่ยนแปลงยาก

การที่คนเราจะมีเจตคติอย่างไรนั้น จะต้องมึ่สิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเป็นปัจจัยที่จะทำให้เกิดความคิดอย่างนั้นขึ้นมา ซึ่งปัจจัยนั้นจะอยู่บนพื้นฐานของโครงสร้าง 4 ประการ ดังนี้ (วินัย วีระพัฒนานนท์.2532: 40)

1. โครงสร้างในการปรับตัว (Adaptive Function) นักเรียนอาจจะไม่เห็นด้วยกับการเรียนคอมพิวเตอร์ เพราะคิดว่ายุ่งยาก แต่เมื่อเรียนไปแล้ว พบว่า การใช้คอมพิวเตอร์นั้นทำให้ได้รับความสะดวกหลายอย่าง เจตคติของนักเรียนก็จะคล้อยตามกับการเรียนคอมพิวเตอร์ในที่สุด

2. โครงสร้างในการใช้วิจารณ์ญาณ (Cognitive Function) เป็นการส่งถ่ายเจตคติจากสิ่งหนึ่งไปยังอีกสิ่งอื่น ๆ ที่จัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันหรือลักษณะเดียวกัน เช่น คนชอบเลี้ยงสุนัขที่บ้าน เมื่อไปพบสุนัขที่อื่นก็จะเกิดความเอ็นดูเหมือนสุนัขที่บ้าน

3. โครงสร้างที่เป็นความต้องการ (Need Gratification Function) เจตคติที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้มีลักษณะคล้าย ๆ กับความต้องการที่เป็นธรรมชาติทั่วไป

4. โครงสร้างในการป้องกันตัว (Ego Defence Function) เป็นเจตคติที่เกิดจากอันตรายหรือประสบการณ์ในทางไม่ดี เมื่อไปพบหรืออยู่ในเหตุการณ์เช่นนั้นอีก เจตคติอย่างเดิมก็ยังมีอยู่ต่อสิ่งใหม่อีก

1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.2.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยา และนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ดังนี้

แมคเคนแลนด์ (McClelland. 1953: 110-111) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปได้ดี แข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยมพยายามเอาชนะอุปสรรคต่างๆ เกิดความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จ

เมอร์เรย์ (Murray.1964: 19) ได้กล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ (Need for Achievement) ไว้ว่า เป็นความต้องการที่ได้รับผลสำเร็จจากการกระทำในสิ่งอยากต้องการที่จะควบคุม โดยกระทำสิ่งนั้นอย่างรวดเร็วและมีความเป็นอิสระให้มากที่สุด ต้องการเอาชนะอุปสรรคต้อง การเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการแข่งขันและเอาชนะคนอื่น ๆ และเพิ่มการยอมรับตนเองโดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นอัจฉริยะ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523: 17) กล่าวถึงให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความต้องการของบุคคลที่จะฟันฝ่าอุปสรรคโดยไม่ย่อท้อ และต้องการทำงานให้บรรลุจุดหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

เฮอร์แมน (Herman. 1970: 353) กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการได้รับผลสำเร็จจากการกระทำในสิ่งที่ยาก ต้องการเอาชนะอุปสรรค และบรรลุถึงมาตรฐานอันดีเลิศ ต้องการเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการแข่งขันและเอาชนะคนอื่น ๆ ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเอง โดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นอัจฉริยะ

แอทกินสัน (Atkinson. 1966: 240- 241) กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินจากตนเอง หรือบุคคลอื่น โดยเทียบกับมาตรฐานอันดีเลิศ ผลจากการประเมินอาจเป็นสิ่งที่พอใจเมื่อทำได้สำเร็จ หรือไม่พึงพอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จ

แมคแคลแลนด์ และคนอื่น ๆ (สุวิมล อุดรรัตนไพโร. 2536 : 24; อ้างอิงมาจาก McClelland and Others. 1953: 110-111) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีหรือทำดีกว่าบุคคลอื่น ความพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ความรู้สึกสบายใจ เมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่เสร็จ หรือประสบความล้มเหลว

เมธี โพธิพัฒน์ (2523 : 2-10) กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีบทบาทที่สำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และด้านอื่น ๆ นักเรียนที่ตั้งใจเรียนสูงมักประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา นักเรียนที่ขาดความสนใจ หรือไม่ตั้งใจเรียนก็จะไปไม่ถึงเป้าหมาย พฤติกรรมที่ตามมาภายหลังก็จะเป็นปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการปรับตัวหรือปัญหาบุคลิกภาพ พฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น อาจสังเกตเห็นได้จากการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพราะบุคคลประเภทนี้มักมีความรับผิดชอบสูง ชอบเป็นผู้นำ กล้าเสี่ยง สามารถคาดการณ์ล่วงหน้า และทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

สุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม (2518: 71-72) กล่าวถึง แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งและทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้

ชัยนาถ นาคบุปผา (2526 : 65; อ้างอิงจากสมพร พรหมจรรย์. 2540 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานของบุคคลเป็นอย่างมาก หากผู้เรียนหรือผู้ทำงานได้รับแรงจูงใจในระดับสูงย่อมทำให้พวกเขาตั้งใจเรียนหรือตั้งใจทำงานอย่างเต็มความสามารถโดยไม่ย่อท้อ

อารี พันธุ์มณี (2542 : 182) กล่าวถึงความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดี และประสบผลสำเร็จ

เพราะพรณ เป็ลยนภุ (2542: 325) กล่าวถึงควมหมยว่แรงจูงใจใฝ่สัฎฐ์ ว่ ใญ่ควมต้งการขงมณษย์ที่จทำงานใ้บรรลุจุดมุงหมยที่วางไว้อย่างดีเยี่ยม ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัฎฐ์สูงจะต้งมาตรฐานต้ง ๆ สั้หรับตนเองอย่างดีที่สุด มีความมุงมั่น และต้งสู้เพื่อจะทำงานใ้ได้ตามเป้าประสงค์ด้วยตนเอง และมีความสนใจที่จทำให้ตนเองมีความเป็นเลิศ โดยไม่มุงหวังที่จะได้รับรางวัลหรือเกียรติยศหรือแม้แต่ใ้ได้รับการยอมรับเป็นลั้ตบแทน

ส่วนเมอร์เรย์ (Murray. 1964: 1) กล่าวถึงควมต้งการผลสัฎฐ์ (Need of Achievement) ไว้ว่า เป็นควมต้งการที่ใ้รับผลสำเร็จจากการกระทำในลั้ที่ยาก ต้งการที่จควบคุม จัดกระทำหรือจัดระเบียบ วัตถุ บุคคลหรือควมคิด โดยกระทำลั้เหล่านั้อย่างรวดเร็วและมีความเป็นอิสระใ้มากที่สุดเท่าที่จทำได้ ต้งการจะเอาชนะอุปสรรคและบรรลุถึงมาตรฐานที่ดีที่สุด ต้งการเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการแข่งขันและเอาชนะคนอื่น ๆ ต้งการเพิ่มการยอมรับตนเองโดยการบรรลุผลสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นอั้จริยะ

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967: 153) กล่าวถึงควมหมยขงแรงจูงใจใฝ่สัฎฐ์ว่า เป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่ ที่ทำให้บุคคลมีการกระทำเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายด้วยมาตรฐานอั้ดีเยี่ยม

สมพร พรหมจรรย์ (2540 : 15) กล่าวถึงควมหมยแรงจูงใจในการเรียนว่า คือ พลังกระตุ้นพฤติกรรมในแต่ละบุคคล ใ้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนไปในทิศทางที่จนำไปสู่เป้าหมาย

นวลละอ อสุภผล (2536: 30) ใ้ควมหมยขงแรงจูงใจใฝ่สัฎฐ์ ว่าหมยถึง พลังควมต้งการขงบุคคลในลั้ที่ดีที่สุด มีความมานะบากบั่น พันฝ่าอุปสรรคในการทำงาน ต้งการควมสำเร็จในการทำงานที่ยากและทำได้ดีกว่าคนอื่น ๆ ใ้วิธีแก้ปัญหจนประสบความสำเร็จอย่างถาวร ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัฎฐ์สูงจึ้เป็นผู้ที่ต้งใจทำงาน เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพสูง

โดยสรุปแรงจูงใจใฝ่สัฎฐ์ จึ้หมยถึง ควมปรารถนาที่จบรรลุถึงผลสำเร็จในงานที่ยุงยาก ซับซ้อ้น ไม่ย้อท้อต้งอุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต้ง ๆ ในการแก้ปัญหาเพื่อนำตนไปสู่ควมสำเร็จ ต้งการอิสระในการทำงานและการแสดงออก ต้งการชัยชนะในการแข่งขัน มุงมั่นที่จทำให้ดีที่สุด มีความสบายใจเมื่อพบควมสำเร็จและวิตกกังวลเมื่อพบควมล้มเหลว

1.2.2 ลั้ษณะขงบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัฎฐ์

กิลฟอร์ด (ภุขงศ์ เลหาศิริวงศ์. 2535: 37; อ้างอิงจาก Guilford. 1959: 437 – 439) กล่าวถึงลั้ษณะขงผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัฎฐ์ว่าประกอบด้วย

1. ควมทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ ปรารถนาที่จทำกิจกรรมนั้นใ้สำเร็จ
2. มีความเพียรพยายาม ใ้ได้แก่ ทำงานใ้เป็นผลสำเร็จ
3. มีความอดทนเต็มใจที่จลำบากแม้ยากเพียงใดก็ตาม

แครนดัล (Marx. 1970: 240; citing Crandall. 1963) ได้กล่าวถึงการกำหนดลักษณะของพฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 3 ลักษณะ ได้แก่

1. เป็นพฤติกรรมที่มีเป้าประสงค์
2. เป็นพฤติกรรมที่มีเอกลักษณ์ไม่เลียนแบบผู้อื่นทั้งหมด
3. เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่มุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม

ไวเนอร์ (Weiner. 1972: 203 - 21) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูง ชอบเลือกงานที่สลบซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่าและภูมิใจที่ได้เลือกงานยากมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961: 207-256) กล่าวถึง ลักษณะอีกอย่างหนึ่งของการแสดงออกของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ การวางโครงการระยะยาวซึ่งสัมพันธ์กับความต้องการความสำเร็จ นั่นคือ ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จโดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม การวิจัยของเขาทำให้เขาเชื่อว่า ความสัมฤทธิ์ผลเป็นแรงจูงใจพิเศษเฉพาะของมนุษย์ซึ่งแตกต่างไปจากแรงจูงใจอื่น ๆ ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก็คือ สามารถแยกออกมาเดี่ยว ๆ ได้และสามารถกำหนดหรือประเมินกลุ่มใด ๆ ได้เช่นเดียวกัน และยังกล่าวอีกว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงานเป็นที่พึงปรารถนาตามมาตรฐานสังคม

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961: 207-256) กล่าวถึงลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงดังนี้

1. กล้าเสี่ยงอย่างเหมาะสม (Moderate Risk - Taking) มีการตัดสินใจ ที่เด็ดเดี่ยว
2. ไม่ชอบงานที่ต้องอาศัยโชคหรือดวงชะตา ไม่ชอบทำสิ่งที่ยาก ๆ หรือไม่ต้องใช้ความสามารถ แต่จะเลือกทำสิ่งที่ยากและเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง
3. มีความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการกระทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันไปทุกกรณีแต่จะเอาใจใส่มานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้สมองคิด และจะทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกได้ว่าทำงานสำคัญสำเร็จลุล่วงไปได้
4. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่จะหวังให้คนอื่นยกย่องตน แต่ต้องการปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการ ว่าตนควรจะทำอย่างนั้นอย่างนี้
5. ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ (Knowledge of result Decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลของการกระทำของตนว่ามีผลอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้และเมื่อทราบผลของการกระทำแล้วก็ยังพยายามปรับปรุงให้ดีกว่าเดิมอีก

6. คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีการวางแผนระยะยาวเพราะมองเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

7. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organizational Skill) ให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานอย่างเป็นระบบ

ดาร์ณี วงษ์อยู่น้อย (2525: 73-74) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 2พวกดังนี้

1. พวกที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีพฤติกรรมดังนี้

- 1.1 กล้าเสี่ยงพอสมควร
- 1.2 มีทักษะในการจัดระบบงาน
- 1.3 มีระดับความทะเยอทะยานสูง
- 1.4 มีระดับความคาดหวังสูง
- 1.5 อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
- 1.6 เล็งการณ์ไกลและมีแผนระยะยาว
- 1.7 เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
- 1.8 ต้องการทราบแน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนเองมีผลอย่างไร
- 1.9 ขยันขันแข็งในงานที่ต้องใช้สมองและไม่ซ้ำแบบใคร
- 1.10 ชอบทำงานให้สำเร็จตามความพอใจของตน ไม่ชอบให้ใครบงการ
- 1.11 มักเลือกในสิ่งที่เป็นไปได้ และเหมาะสมกับความสามารถ
- 1.12 มุ่งที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
- 1.13 เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะ จะพยายามทำต่อไปจนสำเร็จ
- 1.14 จะทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตน ไม่มุ่งหวังรางวัลหรือชื่อเสียง
- 1.15 คิดว่าทุกสิ่งที่จะสำเร็จลงได้ด้วยความตั้งใจจริง ไม่ใช่เกิดจากโอกาส

2. พวกที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะมีพฤติกรรมดังนี้

- 2.1 มักผัดวันประกันพรุ่ง
- 2.2 มักขาดระบบในการทำงาน
- 2.3 ชอบทำงานตามคำสั่งของผู้อื่น
- 2.4 ทำงานไม่ค่อยเสร็จตามกำหนด
- 2.5 ขาดความตั้งใจจริงในการทำงาน
- 2.6 มักไม่ตั้งความคาดหวังจากผลสำเร็จในการทำงาน
- 2.7 ทำงานเพียงเพื่อสำเร็จไม่สนใจคุณภาพของงาน
- 2.8 ชอบขอรับความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือบุคคลอื่น

- 2.9 ขณะทำงานถ้าถูกรบกวนจะไม่สามารถทำงานต่อไปไม่ได้
- 2.10 เชื่อบุญวาสนาจะทำให้งานที่ทำอยู่ประสบความสำเร็จ
- 2.11 มุ่งรางวัล หรือชื่อเสียงมากกว่าความสำเร็จของงาน
- 2.12 เมื่อประสบอุปสรรคมักหลีกเลี่ยง ไม่กล้าเผชิญอุปสรรค

1.2.3 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แอนเดอร์สัน (วีรชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. 2547: 21; อ้างอิงจาก Anderson. 941: 41- 42) กล่าวถึงวิธีวัดแรงจูงใจไว้ดังนี้

1. การสังเกต ก่อนการสังเกตพฤติกรรมใดจะต้องแน่ใจถึงการกำหนดนิยามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะที่จะวัดไว้อย่างชัดเจนล่วงหน้า การสังเกตที่ดีจำเป็นต้องสังเกตในหลายสถานการณ์ และสังเกตต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาที่นานพอ

2. การให้บุคคลรายงานด้วยตนเอง โดยทั่วไปแล้วแบบวัดชนิดให้รายงานด้วยตัวเองมักประกอบด้วยคำถาม หรือคำคุณศัพท์ กำหนดให้บุคคลแสดงความรู้สึกต่อข้อความนั้นว่าเห็นด้วยหรือไม่ หรือให้ตอบคำถามเพื่อค้นหาอารมณ์ความรู้สึกหรือให้เลือกคำคุณศัพท์เพื่ออธิบายแนวคิดที่กำหนดให้

สุพจน์ สิ้นสูงศ์วัฒน์ (2527: 31) กล่าวถึง การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นการวัดบุคลิกภาพด้านหนึ่ง นักจิตวิทยาได้พยายามสร้างเครื่องมือขึ้นมาเพื่อวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งมีอยู่ 5 วิธีคือ

- 1. วิธีการสังเกต การสังเกตเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนง
- 2. วิธีการทดสอบ การทดสอบประกอบด้วยข้อความหลายสิบข้อที่ผู้ทดสอบตั้งขึ้น

โดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่วไปเป็นมาตรฐานซึ่งบางข้อเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความกลัว ความวิตกกังวลหรือเศรษฐกิจ ความสนใจในสิ่งต่างๆหรือปฏิกิริยาที่ตนทำอยู่เสมอๆเมื่อตกอยู่ในสภาพนั้นๆ เป็นต้น

3. การประมาณค่าโดยการเลือกคุณลักษณะ บุคลิกภาพที่เป็นเครื่องเช็ดชูให้บุคลิกภาพเด่นสะดุดตา เช่น ความสงบเสงี่ยม แล้วให้หลายๆคนช่วยกันประมาณค่าว่าบุคลิกภาพของผู้ถูกประมาณค่านั้นตกอยู่ในขั้นไหน คือ มีความสงบเสงี่ยมมากน้อยเพียงใด

4. การวิเคราะห์ตัวเอง คือ การประมาณค่าตัวเองแบบวิเคราะห์ตัวเอง เป็นคำถามแบบปรนัย จะเป็นประโยชน์ในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน

5. การสัมภาษณ์ มีหลักคล้ายๆกับการวิเคราะห์ตนเอง ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้จัดบันทึกและประมาณค่าบุคลิกภาพของเรา ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่วิตว่าถูกสอบบุคลิกภาพ

จากความหมายที่ได้จากการศึกษาข้างต้นสรุปความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้ว่าหมายถึงความต้องการของบุคคลที่จะประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งต่างๆ ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และเกิดความภาคภูมิใจเมื่อประสบความสำเร็จในสิ่งที่ได้กระทำโดยจะมีคุณลักษณะหรือ

พฤติกรรม เช่น มีความตั้งใจในการทำงาน มีทักษะในการจัดระบบงาน มีความอดทนและมีความทะเยอทะยานสูง เป็นต้น

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 176) กล่าวถึง การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวของเด็กเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะครอบครัวพ่อแม่เลี้ยงดูแบบเดินสายกลางไม่ใช่อำนาจบาตรใหญ่ ไม่ตามใจจนเสียเด็ก ไม่เคียดแค้นเด็กให้ทำในสิ่งที่เกินความสามารถของเขา ไม่วางมาตรฐานความสำเร็จไว้สูงหรือต่ำเกินไป ส่งเสริมให้เด็กช่วยตัวเอง ให้ทำอะไร ๆ เองตั้งแต่เด็ก ให้ความรัก ความอบอุ่นและให้กำลังใจแก่ลูกเมื่อเขาประสบความสำเร็จด้วยตนเอง การเลี้ยงดูแบบนี้ช่วยสร้างความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในตัวเด็กหรือแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ให้สูงขึ้นด้วย

ทฤษฎีแรงจูงใจของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg's Motivation – Hygiene Theory)

เฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg. 1959: 113 – 119) ได้ศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงานและปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในงาน ปัจจัยเหล่านี้แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยแรงจูงใจ (Motivation Factors) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวงาน ความสำเร็จ ความก้าวหน้าในงาน และสร้างความพึงพอใจให้บุคคลทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยเหล่านี้ ได้แก่

1.1 ความสำเร็จในงาน (Achievement) หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ รู้จักป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อผลงานสำเร็จเขาจึงเกิดความรู้สึกพอใจในการปฏิบัติงานนั้น

1.2 การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) การที่บุคคลได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคลที่ตนเกี่ยวข้อง ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการยกย่องชมเชย แสดงความยินดี การให้กำลังใจ หรือการแสดงออกอื่นใดที่สื่อให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถ

1.3 ลักษณะงาน (The Work Itself) หมายถึง ลักษณะงานที่น่าสนใจ งานที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ งานที่ทำหาย งานที่ต้องใช้ความคิด

1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การที่ได้รับผิดชอบงานที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หากบุคคลได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานแล้ว จะทำให้มีความรักงาน และมีความพึงพอใจในงานยิ่งขึ้น

1.5 ความก้าวหน้าในการทำงาน (Advancement) หมายถึง การได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรือได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น

อรุณ รักรธรรม (2522: 420) กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจว่า แรงจูงใจเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน ตามปกติคนเรามีความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่างหรือมีพฤติกรรมแตกต่างกัน แต่พฤติกรรมเหล่านี้จะแสดงออกเพียงบางโอกาสเท่านั้น สิ่งที่จะผลักดันเอาความสามารถของคนออกมาได้คือแรงจูงใจ จึงถือได้ว่า แรงจูงใจเป็นการสร้างพลังความสามารถออกมาเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

พรรณราย ทร์พยะประกษา (2529: 81) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจในแง่ของจิตวิทยา อุตสาหกรรมว่า การที่มนุษย์จะทำงานได้เต็มความสามารถของเขาหรือไม่นั้น มักจะขึ้นอยู่กับว่าเขาเต็มใจจะทำแค่ไหน ถ้ามีสิ่งจูงใจที่ตรงกับความต้องการของเขา สิ่งจูงใจนั้นก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้เขาเอาใจใส่ งานที่ทำมากขึ้น ดังนั้นแรงจูงใจที่ถูกต้องเหมาะสมก็จะเป็นเครื่องดึงดูดความรู้สึกและจิตใจของมนุษย์ ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับสถานประกอบการของเขามากขึ้น ถ้ามนุษย์มีความพอใจเขาก็อาจจะทุ่มเทความสามารถ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่งานของเขาเพิ่มขึ้น

สุโท เจริญสุข (2530: 17) กล่าวถึง ความสำคัญของแรงจูงใจ ไว้ดังนี้

1. เป็นตัวการที่ก่อให้เกิดพลังงานในการแสดงพฤติกรรม
2. เป็นสิ่งเร้า สิ่งกระตุ้น ให้อินทรีย์ไม่อยู่นิ่ง เป็นสิ่งซึ่งต้องได้รับการเสริมแรง
3. เป็นสิ่งซึ่งต้องได้รับการเสริมแรง

พรรณี (ชูทัย) เจนจิต (2533: 312) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

2. เป็นผู้ที่ทำงานเหมือนกัน
3. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความหวังสูง

เอมอร ดีมาก (2540: 49) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

1. มีการสำรวจตัว
2. มีการดำเนินงานอย่างมีแผนงาน
3. รู้จักฟังตนเอง และมีความกระตือรือร้น

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ควรจะประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ มีความทะเยอทะยานสูง มีความกระตือรือร้น มีความเพียรพยายาม และอดทนทำงานยาก ๆ ได้ กล้าเสี่ยง กล้าคิด กล้าทำ และกล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคต่างๆ มีความปรารถนาจะทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ รู้จักปรับปรุงตนเอง ฟังตนเองและมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

1.2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory) แมคเคลแลนด์ (อาร์ พันธ์มณี. 2542: 125; อ้างอิงจาก Mc Clelland. 1969) ให้ความสนใจความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพื้นฐานทางวัฒนธรรมของสังคมและการอบรมเลี้ยงดูรวมทั้งผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อสังคม โดยมีทัศนะว่าการอบรมเลี้ยงดูและวัฒนธรรมของสังคมที่เน้นความสำเร็จของสังคม (Achieving Society) ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมในสังคมสัมฤทธิ์สัมพันธ์หรือสังคมที่เน้นความสัมฤทธิ์ผล (Achievement – motivated Society) จะทำให้พ่อแม่อบรมเลี้ยงดูลูกโดยเน้นความ

สัมฤทธิ์ผลตามปทัสฐานของสังคมด้วย ดังนั้นพ่อแม่ก็จะฝึกให้เด็กรู้จักช่วยตัวเอง ฝึกการคิดแก้ปัญหา และให้การเสริมแรงพฤติกรรมที่มุ่งความสัมฤทธิ์ในการเรียนและการทำงาน ฯลฯ การอบรมเลี้ยงดูดังกล่าว จะพัฒนาให้เด็กเติบโตเป็นคนที่ต้องการความสำเร็จ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เขาມีอยู่ นั้น ก็จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเขา ทำให้เขาเป็นผู้นำกลุ่ม ผู้นำสังคมหรือเป็นผู้ปฏิบัติที่มีความมานะพยายามและมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นผลให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลขึ้นในกลุ่มหรือสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ ดังนั้นที่มีสมาชิกมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงก็ย่อมพัฒนาไปได้มากกว่าสังคมที่สมาชิกมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

จากความสำคัญของแรงจูงใจที่ข้างต้น พอสรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการทำงานเป็นอย่างมาก เพราะการที่บุคคลจะกระทำกิจกรรมได้เต็มความสามารถหรือไม่นั้น มักจะขึ้นอยู่กับว่าเขาเต็มใจจะทำแค่ไหน ถ้ามีสิ่งจูงใจที่ตรงกับความต้องการของเขา สิ่งจูงใจนั้นก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้เขาเอาใจใส่งานที่ทำมากขึ้น และถ้ามนุษย์มีความพอใจ เขาก็จะทุ่มเทความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่งานตนมากขึ้น

ประโยชน์ของแรงจูงใจ

เกติณี หงสนันท์ (2518:133 – 134) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ที่ได้จากการสร้างแรงจูงใจ ดังนี้

1. ทำให้คนมีขวัญในการทำงาน ลดจำนวนอัตราการเข้าออก เป็นการประหยัดในการที่ต้องคอยฝึกคนเข้าใหม่

2. ผลผลิตที่มีประสิทธิภาพในด้านราชการก็คือ การบริการต่อประชาชน

3. ประหยัด อันเนื่องจากการร่วมมือและการประสานงานของทุกหน่วย เพราะมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

4. เกิดความมั่นคง

5. เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกันระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

กิตติมา ปรีดีติลก (2529:174) ได้ระบุถึงประโยชน์ของแรงจูงใจ ดังนี้

1. เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน ให้แก่หน่วยงานอย่างเต็มที่

2. คนที่ทำงานมีความภาคภูมิใจในหน้าที่การงานที่ทำอยู่

3. มีความสนใจในการสร้างสรรค์ มุ่งทำงานอย่างเต็มที่

4. สนใจและพอใจที่จะทำงานนั้น

5. รู้จักหน้าที่ช่วยเหลือกัน

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2522: 47 – 48; อ้างอิงจากภุชงค์ เลหาศิริวงศ์. 2535: 39) กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีดังนี้

1. ทำสิ่งยาก ๆ มีความมานะพยายาม สนุกสนานและชอบที่จะทำกิจกรรมนั้น ๆ

2. ชอบการแข่งขัน ต้องการชัยชนะ

3. มีความทะเยอทะยาน
4. ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นเสมอ
5. มีจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่เด่นชัดและแน่นอน
6. พฤติกรรมที่แสดงออกจะมีเอกลักษณ์ของตนเอง

จรรยา สุวรรณทัต และคณะ, (2523: 83 - 84)กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากอิทธิพลของปัจจัยหลาย ๆ อย่าง ทั้งนี้เนื่องจากระดับสติปัญญาของนักเรียนนั้นนอกจากจะได้รับการถ่ายทอดโดยตรงมาจากพันธุกรรมแล้วปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมก็มีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคลด้วย หรือถึงแม้จะเป็นเด็กฉลาดแต่อิทธิพลของมารดา ก็อาจทำให้นักเรียนมีปัญหาทางการเรียนได้ ซึ่งคำกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีได้รายงานผลการวิจัย เรื่ององค์ประกอบบางประการที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในปี 2522 พบประเด็นที่น่าสนใจหลายประการ คือ นักเรียนจากโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง สามารถทำคะแนนได้ดีกว่านักเรียนจากอำเภออื่น ๆ และพบว่านักเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเนื่องมาจาก คุณวุฒิและเจตคติของครูประจำชั้นส่วนตัวนักเรียน พบว่า ใช้ภาษาท้องถิ่นที่ไม่ใช่ภาษาไทยกลางในการพูดที่บ้าน การศึกษาของบิดาไม่สูง ติดตามข่าวสาร และ อ่านหนังสือพิมพ์น้อย

ราย (Rai. 1980:117-122) กล่าวถึงการศึกษารเปรียบเทียบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา จำนวน 300 คนในเมืองอัครา ประเทศอินเดีย โดยแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คือ ผู้ที่ได้คะแนนจากการทดสอบ 60% ขึ้นไป กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำคือ ผู้ที่ได้ 40% ลงมา และผู้ที่ได้ 44-55% ให้เป็นกลุ่มกลาง ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลาง และต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

1.3 การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว

ความพร้อมของครอบครัว เป็นประเด็นสำคัญของการส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการศึกษา และเป็นข้อพิจารณาของทางเจ้าหน้าที่ภาครัฐด้วยในการจะอนุมัติให้ครอบครัวจัดการศึกษาบ้านเรียนได้หรือไม่ ข้อสันนิษฐานทั่วไปในการพิจารณาถึงความพร้อมดังกล่าว มักจะเริ่มต้นจากพื้นฐาน 3 เรื่อง คือ ความรู้ของพ่อแม่ เวลาที่จะมีให้กับลูก และฐานะของครอบครัว

พ่อแม่ที่จะจัดการศึกษานบ้านเรียน ควรที่จะได้ไตร่ตรองตอบตัวเองชัดเจนแล้วว่า บ้าน-เรียน คือ การศึกษาที่เหมาะสมกับตัวลูกและสภาพของครอบครัว มีความต้องการสร้างสรรค์การเรียนรู้บนรากฐานของความรักอย่างลึกซึ้งต่อลูก สามารถเป็นแบบอย่างที่มีมั่นคงแก่ลูกในเส้นทางที่ตัดสินใจเลือกแล้วนี้ได้ รวมทั้งพิจารณาจากปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ เช่น ได้มีการค้นคว้าหาความรู้โดยเฉพาะในปรัชญาและคุณลักษณะของการศึกษาเพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความเห็นพ้องต้องกันในครอบครัวทั้งพ่อแม่ลูก พ่อแม่คนใดคนหนึ่งมีเวลาพอสมควรที่จะให้กับการดูแลลูก ส่วนฐานะของครอบครัวไม่เป็นปัญหาเพราะปรับประยุกต์วิธีการเรียนรู้ให้เป็นไปตามอัตรภาพได้

สุมน อมรวิวัฒน์ และคนอื่นๆ (2534 : 19) ให้ความหมายของคำว่า การส่งเสริมให้เรียน หมายถึง ลักษณะวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เลี้ยงเด็กใช้ในการเลี้ยงดูเด็ก อบรมสั่งสอนเด็ก และการมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กรวมทั้งการปฏิบัติตัวของผู้เลี้ยงเด็กความคิดเห็นของผู้ใหญ่เกี่ยวกับเด็กตลอด จนสื่อ กิจกรรม และสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ด้วย

วารภรณ์ รักวิจัย (2529: 7-8) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดู ไว้ว่าการเรียนรู้ครั้งแรกของมนุษย์ขึ้นอยู่กับ การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ โดยถือว่าพ่อแม่ คือ ครูคนแรกของลูก ดังที่นักจิตวิทยาได้กล่าวไว้ว่า เด็กที่มีความแตกต่างกัน เนื่องมาจาก การอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะในวัยเด็ก บุคลิกภาพและอุปนิสัยต่าง ๆ ที่ได้ถูกกำหนดและวางรากฐานไว้ตั้งแต่เด็กจะติดตัวไปจนตลอดชีวิต ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูจึงมีความสำคัญมาก และบทบาทของพ่อแม่ที่มีต่อลูก คือ การให้ความรัก ความอบอุ่น การเอาใจใส่ตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งจะช่วยให้ลูกเติบโตทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมอย่างดีที่สุด และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542 : 140) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูไว้ว่า การเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่วัยเริ่มต้น เป็นการสร้างรากฐานทรัพยากรมนุษย์ให้แก่สังคม แม้จริงการมีลูกมิใช่การกระทำเพื่อตนเอง แต่เป็นการถ่วงโยงบุคคลเพื่อการสร้างสรรค์สังคม ผู้เป็นพ่อแม่จะต้องเข้าใจและตระหนักในหน้าที่แห่งตนที่จะสร้างสรรค์บุตรของตนให้เป็นคนดีงามและเป็นคนมีประโยชน์ มีคุณค่าของสังคม เด็กมีความพร้อมในการเรียนรู้ ถ้าบ้านมีบรรยากาศที่ส่งเสริมนักเรียนคือ มีความเข้าใจดีต่อกัน ไม่สร้างบรรยากาศหวาดหวั่นวิตกกังวล ให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก

2. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

2.1 ความสามารถในการอ่าน

ทักษะการอ่านเป็นทักษะการรับสารที่ผู้อ่านสามารถอ่านสารนั้นได้หลายครั้งกลับไปกลับมาได้ จนกว่าจะเข้าใจโดยไม่จำกัดเวลา การอ่านเข้าใจความ จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์ความรู้ความสามารถ และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของผู้อ่าน

มิลเลอร์ (Miller. 1990: 4 – 7) ยังได้แบ่งความสามารถในการอ่านข้อความออกเป็นระดับ ต่างๆ ซึ่งใกล้เคียงกับแนวคิดข้างต้น โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความสามารถในระดับแปลความ (Textually explicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความในสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมาได้ ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้จะสามารถระบุความคิดหลัก หรือเรียงลำดับเหตุการณ์และหัวข้อเรื่องต่าง ๆ ในบทอ่านได้

2. ความสามารถในระดับตีความ (Textually Implicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้นำเสนอไว้ในบทอ่านอย่างตรงไปตรงมาได้ ผู้อ่านต้องใช้เหตุผลและความรู้เดิมเข้ามาช่วยทำความเข้าใจข้อมูลในบทอ่านนั้น ๆ ผู้อ่านที่มีความสามารถในระดับนี้สามารถที่จะตอบคำถามเชิงอ้างอิงได้ สามารถสรุปและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปได้ รวมทั้งรับรู้ถึงอารมณ์ ความคิด วัตถุประสงค์ของผู้เขียน ตลอดจนสามารถระบุความคิดหลักของเรื่องที่คุณเขียนไม่ได้นำเสนอได้อย่างชัดเจนได้

3. ความสามารถในระดับการวิเคราะห์ (Critical reading) เป็นระดับความสามารถในการวิเคราะห์ ตีความ และประเมินผลเนื้อหาที่อ่าน โดยสามารถแยกความแตกต่างของข้อมูลที่ปรากฏในเนื้อหาที่อ่านได้ว่า อะไรคือข้อเท็จจริง อะไรเป็นความเชื่อหรือความคิดเห็นของผู้เขียน และสามารถเปรียบเทียบเนื้อหาที่อ่านกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่น ๆ ได้ ตลอดจนเข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปไมยที่ผู้เขียนนำมาใช้และยังสามารถบอกได้ว่าผู้เขียนมีทัศนคติต่อเรื่องที่น่าเสนออย่างไร

4. ความสามารถในระดับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Scriptually implicit comprehension) เป็นความเข้าใจในระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน นอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ได้ ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เข้ามาเชื่อมโยงกับสิ่งที่พบในบทอ่าน เพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาในบทอ่านนั้น ๆ

เซียฟอสส์; และรีดเดนซ์ (Searsfoss; & Readence. 1994: 231–232) ได้แบ่งความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้อย่างสอดคล้องกัน เป็น 3 ระดับคือ

1. ความสามารถในระดับแปลความ (Literal statements) เป็นความสามารถในการเข้าใจข้อมูลของเรื่องที่คุณอ่าน ที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้อย่างชัดเจนในเนื้อเรื่องที่คุณอ่าน

2. ความสามารถในระดับตีความ (Interpretive statements) หมายถึงความสามารถในการเข้าใจข้อมูลและความคิดของผู้เขียน ที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง ผู้อ่านต้องอาศัยประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยในการทำความเข้าใจกับความหมายที่แฝงอยู่

3. ความสามารถในระดับประยุกต์ (Applied statements) หมายถึงความสามารถในการทำความเข้าใจข้อมูลจากเรื่องที่คุณอ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมหรือบทเรียนบทก่อนๆ เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่คุณอ่าน แล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

สรุปได้ว่าความสามารถในการอ่าน คือ ความสามารถของผู้เรียน ในการอ่านบทอ่านแล้วสามารถจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ และวิเคราะห์ สรุปความ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

นักวิจัยทางภาษา นักการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน ได้ให้คำนิยามของการอ่านไว้นานาพรรณณะด้วยกัน ดังนี้

กูดแมน (Singhal. 2000: 46 อ้างอิงจาก Goodman. 1996: 73) กล่าวถึง การอ่านคือปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความคิด การอ่านเป็นเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics)

ศิริรัตน์ นีละคุปต์ (2530: 15-16) กล่าวถึงหมายความว่าขณะที่ผู้อ่านอ่านไปนั้นจะเดาหรือทายล่วงหน้าอยู่ตลอดเวลาถึงสิ่งที่คาดว่าจะพบในบทอ่าน ตามนิยามของ กูดแมนนั้นผู้อ่านมีความกระตือรือร้นในการใช้กลวิธีที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่าน นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นกระบวนการสร้างความหมายโดยผู้อ่านใช้กลวิธีเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่านอีกด้วย

แฮริส และ สมิธ (Harris; & Smith. 1976: 14) กล่าวถึง การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย การแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนลงบนกระดาษ ตามด้วยภาษาตามลักษณะการเขียนของแต่ละคน ส่วนผู้อ่านจะสามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม และความสามารถในการใช้กระบวนการคิดมาช่วยในการตีความของผู้อ่าน ซึ่งได้แก่ ความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน ความรู้และความคิดที่สำคัญของเรื่อง ตลอดจนความคุ้นเคยในเรื่องนั้น ๆ

พยอม ธรรมบุตร (2536: 43) กล่าวถึง การอ่าน คือการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยผู้เขียนมีความคิดและใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดนั้นออกมาในรูปของบทอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านเพื่อตีความคิด เนื้อหาสาระออกมาจากบทอ่าน

คูเปอร์ (Cooper. 1978: 3) ให้ความหมายการอ่านว่า หมายถึงกระบวนการสร้างความหมายของผู้อ่านจากเนื้อหาที่เป็นตัวอักษรโดยอาศัยความรู้ หรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและเนื้อหา สอดคล้องกับนิยามการอ่านของ แลพปี และฟลัด (Lapp;& Flood.1986: 5-6) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลรหัสจากตัวอักษรเป็นเสียง และเป็นกระบวนการรับความหมายจากตัวอักษรที่เรียกว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้อ่านจะต้องรับรู้ สามารถตีความ ตั้งสมมติฐาน และประเมินสิ่งได้จากกระบวนการดังกล่าวจากคำนิยามที่กล่าวมาข้างต้น สามารถประมวลความหมายของการอ่านได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนโดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อสารผู้อ่านพยายามแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนสร้างขึ้น ซึ่งกระบวนการแปลความหรือถอดความจากสิ่งที่อ่านนั้น ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้

ประสบการณ์เดิมที่มีมาช่วยในการตีความ และอนุมานความเพื่อให้สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อมากขึ้น

2.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านเป็นวัตถุประสงค์หลักของการอ่าน ในทรรศนะของผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านไม่ถือว่า การอ่านที่ปราศจากความเข้าใจเป็นการอ่านที่แท้จริง ดังนั้นความเข้าใจในการอ่านจึงมีความสำคัญต่อผู้อ่านด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน เช่น อ่านเพื่อสาระ อ่านเพื่อความบันเทิง เป็นต้น แต่สิ่งที่เป็นหัวใจสำคัญของการอ่าน คือ ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เพราะถ้าหากไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่านหรือไม่สามารถตีความ หรือแปลความหมายของสิ่งที่อ่านได้ก็ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ แก่ผู้อ่าน ดังนั้นความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นความสามารถที่มีความสำคัญต่อการอ่านอย่างยิ่ง ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

สมุทร เซ็นเซาวิช (2540: 73) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดที่จะทำได้

เซฟเพิร์ต (Shephard. 1983: 79) กล่าวถึงความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจว่า หมายถึงความสามารถของผู้อ่านที่สามารถใช้ความคิดติดตามสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ ผู้อ่านจะสามารถเข้าถึงจุดประสงค์ของผู้เขียนได้ก็ต่อเมื่อสามารถเข้าใจภาษาของผู้เขียนและสามารถตีความได้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียนที่ต้องการสื่อถึงผู้อ่าน

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1985: 372-375) ได้นิยามความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านค้นหาความหมายที่ผู้อ่านเขียนไว้ในรูปของตัวอักษร ซึ่งการที่ผู้อ่านสามารถตีความหมายได้นั้นต้องอาศัยความสามารถด้านภาษา โครงสร้างของภาษา และความหมายนอกจากนี้ การอ่านเพื่อความเข้าใจถือเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน โดยผู้อ่านอาศัยความรู้เดิมมาช่วยในการคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่าน

สแตรง (Strang. 1969: 14) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านหมายถึงผู้อ่านมีความสามารถในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้ การจับใจความสำคัญและรายละเอียด สามารถสรุปหรือย่อความและบอกโครงสร้างของบทอ่านประเภทต่าง ๆ ได้ เช่น การเปรียบเทียบ การขัดแย้ง การลำดับเหตุการณ์ที่สามารถที่จะอ่านแล้วทราบอารมณ์ หรือเจตนาในการเขียนเรื่องนั้น ๆ ของผู้เขียน สามารถประเมินในสิ่งที่อ่านได้ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล นอกจากนี้ความเข้าใจในการอ่านยังหมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถนำความรู้และแนวคิดของผู้เขียนมาใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันทั้งในปัจจุบันและอนาคต สามารถสร้างจินตนาการว่าอยู่ในเหตุการณ์ของเรื่อง และตัดสินใจได้ว่าถ้าเป็นตนเองอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ จะทำอะไรและทำไมจึงทำเช่นนั้นจากนิยามความหมายของความเข้าใจในการอ่านของนักการศึกษาที่กล่าวมาแล้วนั้นจึงพอจะสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านหมายถึง ความสามารถของผู้อ่านที่ใช้กระบวนการ

คิดเพื่อค้นหาความหมาย ตีความ สรุปความ จากเรื่องี่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ความรู้ และ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการสร้างความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้

2.3 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

แชปแมน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536: 24-25 อ้างอิงจาก Chapman. 1987: 66 - 69) กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องี่อ่านได้นั้น มี 3 ประการด้วยกัน ดังนี้

1. ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม (Schema) ของผู้อ่านเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องี่อ่านจะเข้าใจเรื่องี่อ่านได้ดีและเร็ว

2. อภิปัญญา (Metacognition) หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการควบคุมกระบวนการคิด มาใช้ในการตีความหรือสร้างความหมาย และแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการอ่านซึ่งมีหลายวิธี เช่น การเดา ความหมายจากบริบท ซึ่งเป็นกลวิธีที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจการอ่านยิ่งขึ้น

3. โครงสร้างของเนื้อความ (Text structure) โครงสร้างของเนื้อความเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ ผู้อ่านเข้าใจบทอ่านได้เป็นอย่างดี โครงสร้างของเนื้อความแต่ละประเภทจะมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน ถ้าผู้อ่านสามารถวิเคราะห์โครงสร้างของเนื้อความนั้น ๆ และทราบจุดมุ่งหมายของผู้เขียนก็จะช่วยให้ เข้าใจเนื้อความ .ของเรื่องี่อ่านได้เป็นอย่างดี

วิลเลียมส์ (Williams. 1986: 3-7) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ส่งเสริมการอ่านให้มีประสิทธิภาพนั้น มี ดังนี้

1. ผู้อ่านมีความรู้เรื่องระบบการเขียน (Knowledge of writing system) หมายถึง การที่ผู้อ่าน จะต้องมีความรู้ในด้าน การสะกดคำ การผสมคำ และการอ่านออกเสียง

2. ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษา (Knowledge of the language) หมายถึง การที่ผู้อ่านจะ ประสบความสำเร็จในการอ่านได้จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคำ ความหมายของคำและการเรียงเรียงคำ

3. ผู้อ่านมีความสามารถในการตีความ (Ability to interpret) หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจถึง วัตถุประสงค์ของข้อความนั้นๆ เข้าใจวิธีการเรียงเรียงเนื้อหา ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ ของประโยค ต่างๆ และสามารถติดตามความคิดของผู้เขียนได้อีกด้วย

4. ผู้อ่านมีความรู้รอบตัว (Knowledge of the world) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน และสามารถนำมาช่วยในการทำความเข้าใจ ความรู้รอบตัวได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับความคุ้นเคย เกี่ยวกับข้อเขียน วัฒนธรรม การเมือง นันทนาการ และการกีฬา เป็นต้น

5. ผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for reading and reading style) หมายถึงในการอ่านนั้นผู้อ่านมีเหตุผลในการอ่านที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกวิธีอ่านดังนั้นผู้อ่าน จะต้องพิจารณาว่าตนเองกำลังอ่านอะไร อ่านเพื่ออะไร และเลือกวิธีอ่านอย่างไรให้เหมาะสม

กู๊ดแมน (Goodman. 1971: 25-27) กล่าวถึง ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนจึงต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จ ดังนี้

1. ความรู้ด้านตัวภาษา (Linguistic knowledge) โดยในระยะแรกผู้อ่านจะต้องเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร และความหมายของคำ และจะสามารถอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้นเมื่อมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น

2. ประสบการณ์และความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Schema) หมายถึงการที่ผู้อ่านสามารถใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

3. ความสมบูรณ์ของความคิดรวบยอด และความหมายของบทอ่านหรือข้อเขียน (Conceptual or semantic completeness) การที่ผู้อ่านจะสามารถอ่านข้อความได้เข้าใจได้นั้นจำเป็นที่บทอ่านจะต้องมีความสมบูรณ์ และสื่อถึงแนวคิดที่ชัดเจน เว้นเสียแต่ที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาก่อน

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของบทอ่าน (Text schema) บทอ่านที่ผู้เขียนต้องการสื่อความนั้นจะมีโครงสร้างที่แตกต่างกันไปตามจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน นอกจากนี้ผู้อ่านที่อยู่นอกเหนือจากบริบททางวัฒนธรรมและความเชื่อของผู้เขียนก็อาจจะไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านได้

คาซาเนฟ (Casanave. 1987: 2-3) ได้สรุปองค์ประกอบในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการถอดรหัส ตีความตัวอักษรแล้วสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนได้นำเสนอไว้ในบทอ่านนั้น

2. ความเหมาะสมของบทอ่านกับระดับความสามารถของผู้เรียน หมายถึง บทอ่านที่นำเสนอมีโครงสร้างที่ผู้อ่านที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว

3. ความสอดคล้องของความรู้เดิมและความรู้ใหม่ของผู้อ่าน หมายถึงการที่ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ดีนั้นจะต้องมีความรู้เดิมที่สัมพันธ์กับความรู้ใหม่ที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในบทอ่าน

4. ความสามารถในการคิดหาทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับข้อสงสัยที่เกิดขึ้นระหว่างการอ่านกล่าวโดยสรุปได้ว่า ในการอ่านแต่ละครั้ง ผู้อ่านต้องทราบจุดประสงค์ในการอ่านของตนว่าอ่านเพื่ออะไร ตลอดจนสามารถเลือกใช้กลวิธีในการอ่านให้เหมาะสม ซึ่งการที่ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่านได้ จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกันไม่ว่าจะเป็นจุดประสงค์ในการอ่าน ความรู้ด้านตัวภาษาที่เพียงพอ ความยากง่ายของบทอ่านที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้อ่าน ตลอดจนมีความรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่าน สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงคือระดับความเข้าใจในการอ่านเพื่อที่จะสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลผลการอ่านได้อย่างถูกต้องและ

เหมาะสมกับผู้เรียน ได้มีนักการศึกษาด้านการอ่านหลายท่านได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister. 1974: 147-148) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งดัดแปลงมาจากขั้นตอนการเรียนรู้ของบลูม (Bloom's taxonomy) ไว้ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถจดจำในสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวไว้ได้แก่ การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญ และลำดับเหตุการณ์สำคัญของเรื่องที่อ่าน

2. ระดับการแปลความ (Translation) เป็นระดับที่ผู้อ่านนำข้อความที่อ่านเข้าใจแล้วไปแปลเป็นรูปแบบอื่นๆ เช่น การแปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปทำแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นระดับที่ผู้อ่านเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ต่างๆที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง เช่นการหาเหตุจากผลที่เกิดขึ้นในเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนหรือทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความสำคัญของเรื่องโดยที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้อย่างชัดเจนหรือกล่าวโดยทั่วไป เป็นต้น

4. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluation comprehension) หมายถึงการตัดสินบทอ่านว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไร และทำได้เพียงใด

5. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจหลักการและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงจนประสบผลสำเร็จ

6. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับความเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถแยกแยะส่วนประกอบย่อยเข้าด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การวิเคราะห์บทประพันธ์ และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล

7. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านสามารถนำข้อคิดจากการอ่านมาสรุปเรียบเรียงใหม่

8. ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นระดับความสามารถที่ผู้อ่านสามารถพิจารณาตัดสินใจสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐานว่าอะไรเป็นเรื่องจริง จินตนาการความคิดเห็น หรือความเชื่อในเรื่องที่อ่าน

นัททอล (Nuttall. 1996: 188-189) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 5 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal comprehension) หมายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในบทอ่าน

2. ความเข้าใจในระดับตีความ (Interpretation comprehension) หมายถึง ความเข้าใจในการตีความเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือการพยายามให้ได้ข้อเท็จจริงจากบทอ่านด้วยวิธีการต่างๆ

3. ความเข้าใจในระดับอ้างอิง (Inference comprehension) หมายถึงความเข้าใจในสิ่งที่ระบุไว้โดยนัยหรือไม่ได้กล่าวไว้โดยตรงในบทความ

4. ความเข้าใจระดับตอบสนองส่วนบุคคล (Personal response comprehension)

หมายถึงการที่ผู้อ่านตอบสนองต่อบทอ่านโดยตรง โดยไม่มีอิทธิพลของผู้เขียนเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่การตอบสนองนั้นจะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่ปรากฏชัดในบทความ กล่าวคือไม่ได้ตอบสนองเฉพาะในฐานะผู้อ่าน แต่เป็นการรวมเอาความรู้สึกของผู้เขียนเข้ามาด้วย ดังนั้นอย่างน้อยที่สุด การตอบสนองก็มาจากความเข้าใจในบทความ และทัศนะของผู้อ่านที่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมจึงทำให้ผู้อ่านรู้สึกอย่างนั้น

สมิธ (Smith. 1985: 262) ได้แบ่งระดับความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal comprehension) หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมาย และจับใจความสำคัญจากสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ตามตัวอักษรที่ปรากฏ การอ่านระดับนี้เป็นความเข้าใจขั้นต้นพื้นฐาน แต่เป็นส่วนสำคัญของการอ่านในชีวิตประจำวันเช่น การอ่านป้ายต่างๆ และการโฆษณา เป็นต้น

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) หมายถึงการที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความได้ลึกซึ้งกว่าในระดับแรก เป็นการตีความสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง ในการทำความเข้าใจต้องอาศัยความเข้าใจในระดับแรกเป็นพื้นฐาน ผนวกกับกระบวนการคิดในการตีความ เช่น การสรุปความ การคาดการณ์ล่วงหน้า เป็นต้น

3. ความเข้าใจขั้นวิจารณ์ (Critical reading) หมายถึงการที่ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองในการวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ตัดสิน และประเมินในสิ่งที่อ่านได้จึงจะสามารถเข้าใจบทความได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยทักษะความเข้าใจใน 2 ระดับแรกเป็นพื้นฐาน เพราะความเข้าใจในระดับนี้ผู้อ่านต้องพิจารณาว่าเรื่องที่อ่านมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด หรือเห็นด้วยกับแนวคิดของผู้เขียนหรือไม่ นอกจากนี้

มิลเลอร์ (Miller. 1990: 4-7) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ ซึ่งใกล้เคียงกับแนวคิดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ดังนี้

1. ความสามารถในระดับแปลความ (Textually explicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายซึ่งผู้เขียนได้นำเสนอไว้ในบทความอย่างตรงไปตรงมาได้ โดยสามารถระบุความคิดหลัก และความคิดรองของเรื่อง ตลอดจนเรียงลำดับ เหตุการณ์ และหัวข้อเรื่องต่างๆในบทความได้

2. ความสามารถในระดับตีความ (Textually implicit comprehension) เป็นระดับที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนมิได้นำเสนอไว้โดยตรงในบทความ ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้และเหตุผลของตนเองเข้ามาช่วยในการพิจารณาตัดสินเพื่อทำความเข้าใจกับบทความนั้น ในระดับนี้ผู้อ่านจะสามารถตอบ

คำถามเชิงอ้างอิงได้ ตลอดจนสามารถสรุปและทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป รวมทั้งสามารถรับรู้ถึงอารมณ์ ความคิด และวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้

3. ความสามารถในการวิจารณ์ (Critical reading) เป็นระดับการวิเคราะห์ ดีความ และประเมินสิ่งที่อ่าน โดยสามารถแยกแยะความแตกต่างของข้อมูลที่อ่านได้ว่าอะไรคือ ข้อเท็จจริง อะไรคือความเชื่อ และอะไรคือความคิดเห็นหรือทัศนคติของผู้เขียน สามารถเปรียบเทียบเนื้อหาของบทอ่านกับข้อมูลที่พบจากแหล่งอื่นๆได้ ตลอดจนสามารถเข้าใจภาษาเชิงอุปมาอุปมัยที่ผู้เขียนนำเสนอได้

4. ความสามารถในระดับความคิดสร้างสรรค์ (Scripturally implicit comprehension) เป็นความเข้าใจในระดับสูงโดยผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน นอกเหนือจากสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีเชื่อมโยงกับสิ่งที่อ่านเพื่อทำการสังเคราะห์เนื้อหาและนำไปประยุกต์ใช้จากแนวคิดดังกล่าว จะเห็นได้ว่าความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับด้วยกัน และจะเห็น ได้ว่าการแบ่งระดับความเข้าใจนั้นมีตั้งแต่ขั้นพื้นฐาน คือ ความเข้าใจระดับตามตัวอักษร แล้วค่อย ต่อยอดไปยังขั้นที่ต้องอาศัยการตีความ และระดับวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งเป็นระดับความเข้าใจขั้นสูงดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดกับนักเรียน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงระดับความสามารถในการอ่านด้วยว่าต้องการให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านระดับใด มีวิธีการใดบ้างที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือมีความสามารถในการอ่านในแต่ละระดับ แล้วฝึกให้ผู้เรียนรู้จักและใช้วิธีการเหล่านั้น โดยในการสอนแต่ละครั้งครูผู้สอนจะต้องกำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้ ของข่ายเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อที่จะได้พัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิผลมากที่สุด

2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน

สมิทและจอห์นสัน (Smith and Johnson.1976: 20-27) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมการอ่าน ประกอบด้วยระดับสติปัญญา วุฒิภาวะ และความพร้อมของเด็ก แรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกที่ได้มาจาก พ่อ แม่ ครู และเพื่อนๆ สภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง สภาพอารมณ์ที่พร้อมต่อการอ่าน สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่สร้างให้เด็กเกิดความสนใจในการอ่าน รวมถึงการจัดโปรแกรมการอ่านโดยผู้เชี่ยวชาญ

มาลินี นิ้มเสมอ (2518:127-128) กล่าวถึง ครู และโรงเรียนมีบทบาทสำคัญยิ่งหย่อนไปกว่าพ่อแม่ และผู้ปกครองในการพัฒนาการอ่าน เพราะโรงเรียนเป็นสถานที่แห่งแรกที่เด็กจะได้รู้หนังสือ โรงเรียนจะเป็นผู้สอนให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่าน ได้พัฒนาทักษะ และความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ การปลูกฝังให้เด็กรักการอ่านของโรงเรียนที่สำคัญก็คือการจัดให้มีห้องสมุดในโรงเรียน นอกจากนั้นอาจจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เช่น การจัดสัปดาห์ห้องสมุด การจัดนิทรรศการหนังสือ

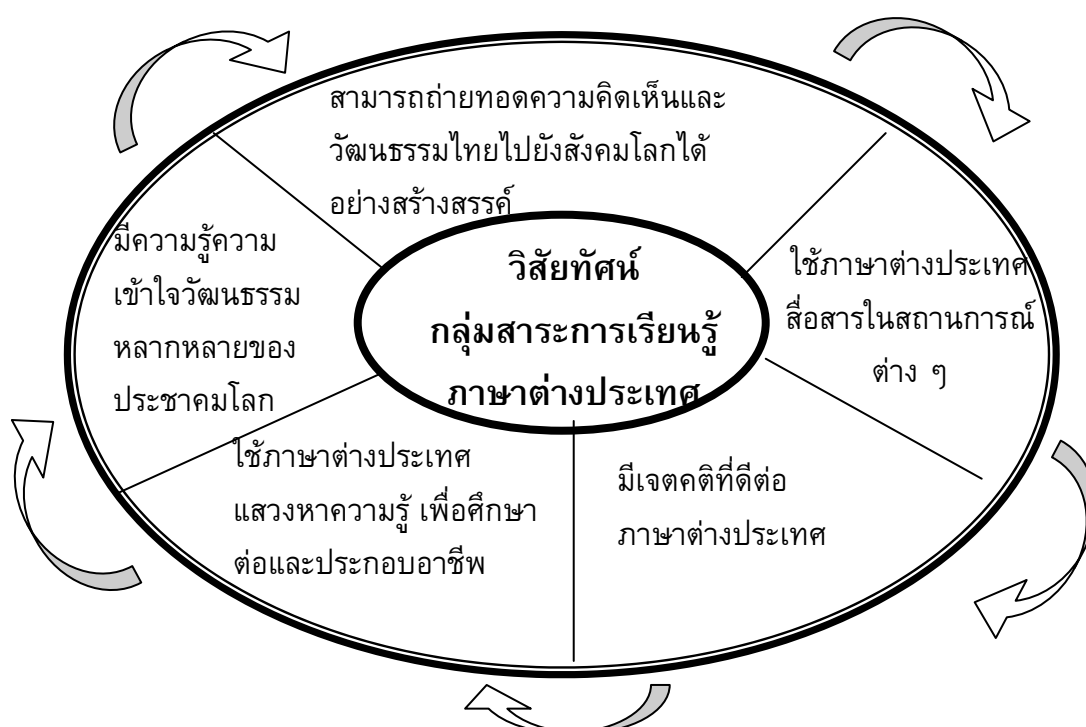
เป็นต้น ในด้านของครูผู้สอนจะเห็นได้ว่าครูมีส่วนช่วยปลูกฝังให้เด็กรักการอ่านได้มาก โดยช่วยแนะนำให้เด็กรู้จักการอ่านหนังสือประกอบการเรียนวิชาต่าง ๆ

จาคอบโบวิทซ์ (Jacobowitz. 1990: 89) กล่าวถึงกลุ่มนักศึกษาวิชาการศึกษาที่มีทักษะการอ่านสูงมีพฤติกรรมในการอ่านโดยการเก็บประเด็นสำคัญ และสิ่งที่ประทับใจจากบทอ่านในภาพรวม และสามารถเขียนรายงานสิ่งที่ตนเองเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่านได้ ในขณะที่กลุ่มที่มีทักษะการอ่านต่ำให้ความสนใจในการหาใจความสำคัญจากประโยคแรก ๆ ของแต่ละย่อหน้า

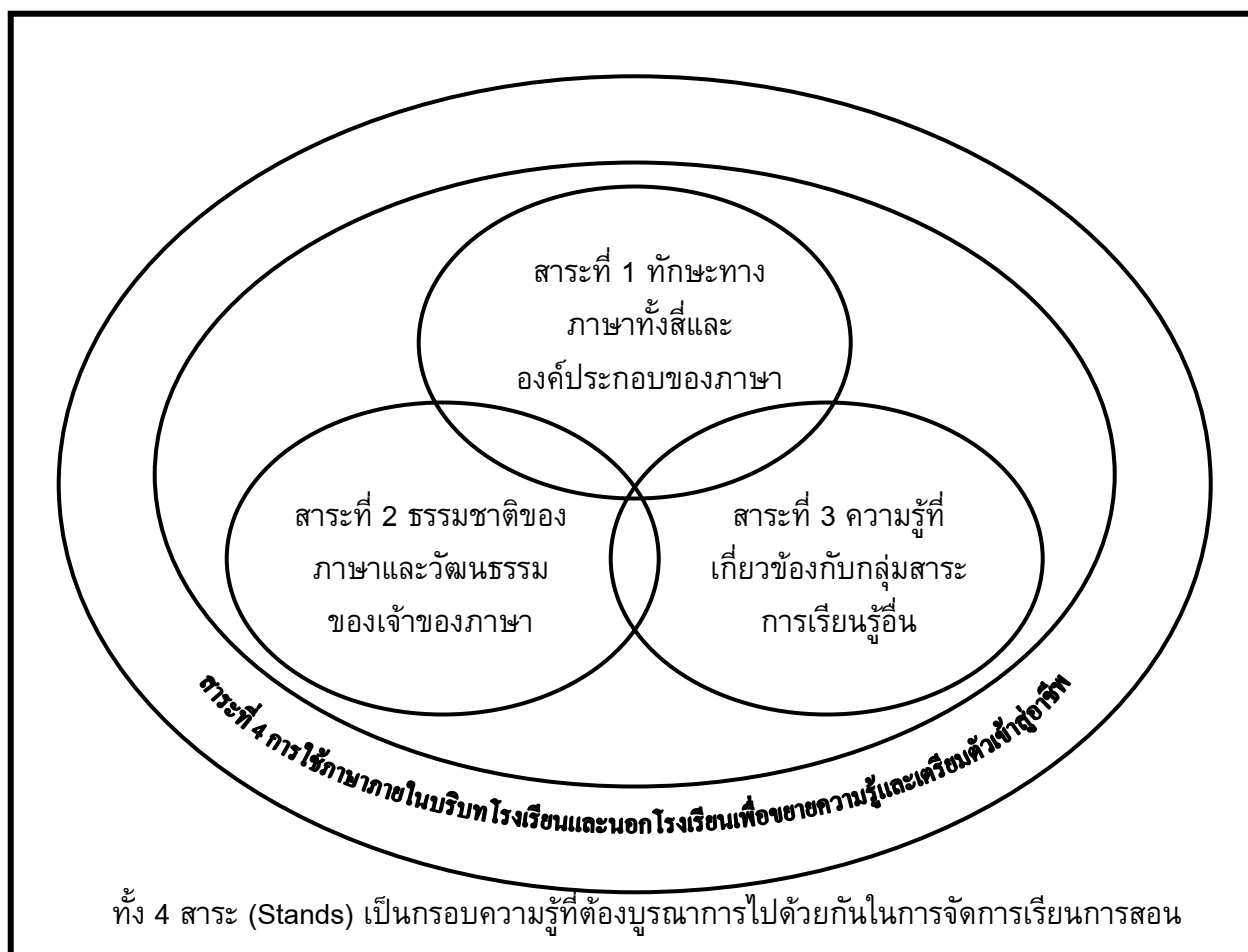
3. หลักสูตรและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้พัฒนาให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 ซึ่งได้กำหนดให้การจัดการศึกษาตามหลักสูตรต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมแห่งความเป็นคนไทยในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระ และกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนด วิสัยทัศน์ การเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และมีเป้าหมายสูงสุด คือ ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม คำนึงตามจุดหมายของหลักสูตร

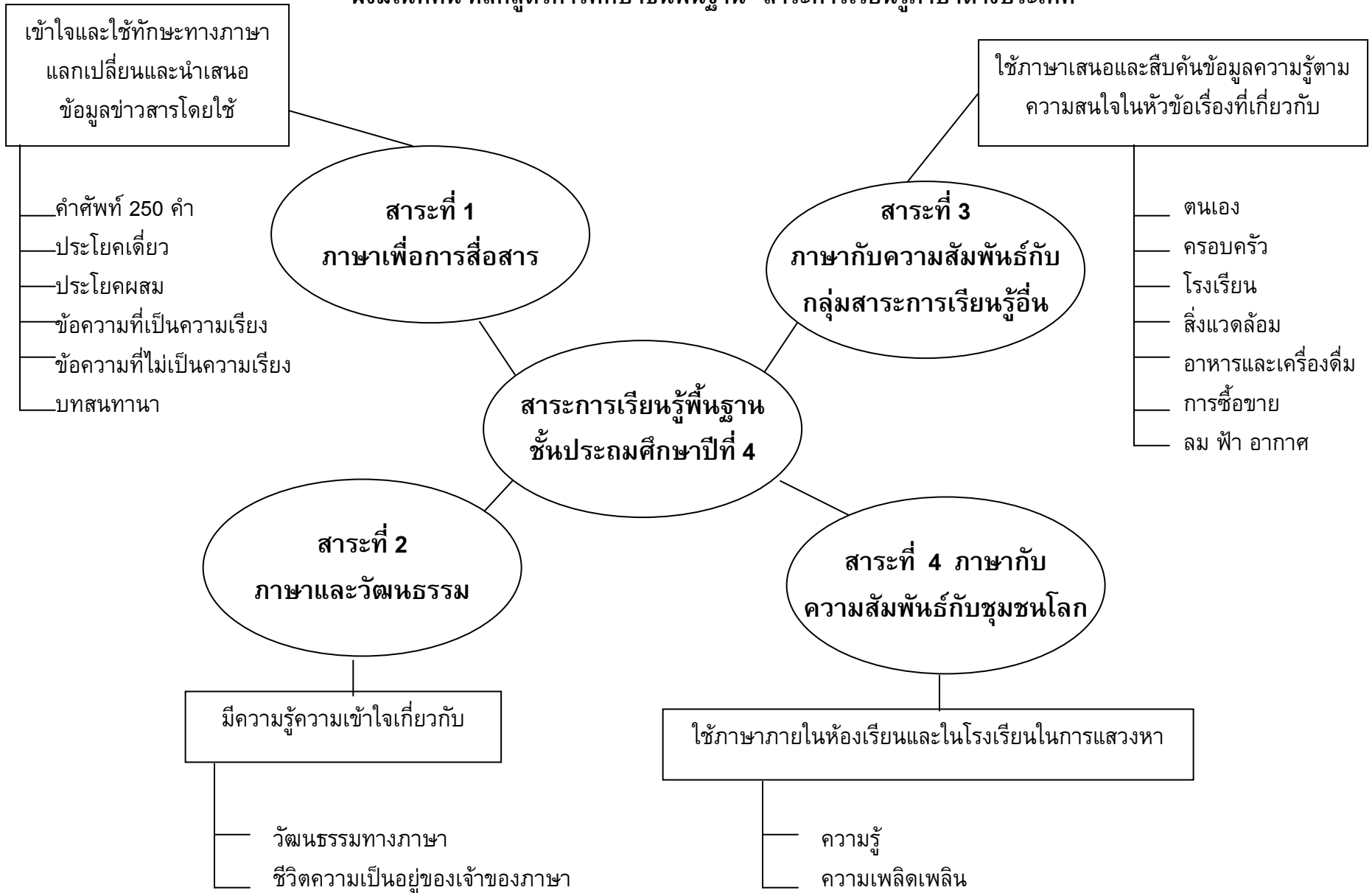

ภาพประกอบ 2 วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาพประกอบ 3 กรอบมโนทัศน์ (Concept) ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ผังโน้ตค้น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียน เรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โครงสร้างหลักสูตรของภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของ ผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับคือ

1. ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 -3) ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
2. ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 -6) ระดับต้น (Beginner Level)
3. ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 -3) ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
4. ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 -6) ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียน ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้รายปี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้
1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้องภาษาท่าทางและคำแนะนำในสถานศึกษา	- ภาษาท่าทาง ประโยคคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำ
2. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำและประโยคง่ายๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง	- คำ กลุ่มคำ และประโยค - หลักการอ่านออกเสียง
3. เข้าใจประโยค ข้อความสั้นๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์และถ่ายโอนข้อมูลจากภาพหรือสัญลักษณ์เป็นคำและประโยคง่ายๆ	- ประโยคและข้อความสั้นๆ
4. เข้าใจบทสนทนาและเรื่องสั้นๆ	- บทสนทนาและเรื่องสั้นๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ผลการเรียนที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้
1. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้นวัตกรรมง่าย ๆ และสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสถานศึกษา	- ภาษาที่ใช้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
2. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความต้องการของตนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานที่	- ภาษาที่ใช้แสดงความต้องการและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
3. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคล และสิ่งต่างๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน	- ภาษาที่ใช้ในการขอและให้ข้อมูล - ภาษาที่ใช้การอธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง
4. ใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตนและบอกเหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา	- ภาษาที่ใช้แสดงความรู้สึกของตนและบอกเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ

ผลการเรียนที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้
1. ให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองและครอบครัวด้วยข้อความสั้นๆ	- ภาษาที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและครอบครัว
2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่ใกล้ตัว	- ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่ใกล้ตัว
3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆ ที่ใกล้ตัวอย่างมีวิจารณญาณ	- ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
4. นำเสนอบทเพลงหรือบทกวีที่รู้จักหรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่างๆ ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน	- ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอบทเพลงหรือบทกวี

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ผลการเรียนที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้
1. เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำ สำนวน ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา	- รูปแบบ พฤติกรรม และการใช้ถ้อย คำ สำนวน
2. รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งาน ฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	- ขนบธรรมเนียม ประเพณีเทศกาล และงานฉลอง

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ
ภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

ผลการเรียนที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้
1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับ ภาษาไทยในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และนำไปใช้อย่างถูกต้อง	- เสียงสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค
2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มี อิทธิพลต่อการใช้ภาษาและนำไปใช้อย่างเหมาะสม	- วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา - วัฒนธรรมของไทย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ
ภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

ผลการเรียนที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้
3. เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษในการ แสวงหาความรู้และความบันเทิง	- ภาษาที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ และความบันเทิง
4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม	- กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

ผลการเรียนที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้
1. เข้าใจเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	- ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
2. เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาอังกฤษ	- เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ผลการเรียนที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้
1. ใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา ด้วยวิธีการและรูปแบบง่าย ๆ	- ภาษาที่ใช้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ
2. ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับบุคคลภายในสถานศึกษา	- ภาษาที่ใช้สื่อสารกับบุคคล

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

ผลการเรียนที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้
1. ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพ ต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลอง	- ภาษาที่ใช้สื่อสารเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ
2. ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขโดยรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเหมาะสม	- ภาษาในการแสดงความคิดเห็น - ภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น

จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในทักษะ การฟัง พูด อ่าน และ เขียน เพื่อให้สามารถสื่อสารกับสังคมโลก ได้โดยเฉพาะช่วงชั้นที่ 2 ทักษะที่เน้นในด้านทักษะการอ่านและ เขียน ดังในมาตรฐาน ต.1.1 ผู้เรียนต้องเข้าใจกระบวนการฟัง และอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ แล้วนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังคือผู้เรียนสามารถ อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำและประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง เข้าใจประโยค ข้อความสั้น ๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์และถ่ายโอนข้อมูลจากภาพหรือสัญลักษณ์เป็นคำและประโยคง่าย ๆ เข้าใจบทสนทนาและเรื่องสั้น ๆ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนและตัวแปรที่ศึกษา

4.1 งานวิจัยในประเทศ

นิรันดร์ ตั้งธีระบัณฑิตกุลและคณะ (2543: 93) ได้ทำการวิจัย เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านตัวนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านและด้านโรงเรียน กับคุณลักษณะการใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะการใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานจากปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะการใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณลักษณะการใฝ่รู้ใฝ่เรียน คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การเปิดรับสื่อมวลชน นิสัยรักการอ่าน การเสริมแรงของผู้ปกครอง การเสริมแรงของครู ตัวแปรทั้ง 6 ยังมีอำนาจการพยากรณ์ที่มีต่อคุณลักษณะการใฝ่รู้ใฝ่เรียนในระดับมาก โดยได้สร้างสมการพยากรณ์ทั้งคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานไว้ด้วย

อุไร แฉล้ม (2522: 89-90) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน (Reading Ability) และเขียน (Writing Ability) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน กับความสามารถในการเขียน ศึกษาความเด่น และด้อยของการอ่านและเขียนในด้านต่าง ๆ ของนิสิตปริญญาตรี ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตและนักศึกษาที่กำลังเรียนชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2520 ของมหาวิทยาลัยศิลปากร (ทับแก้ว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และวิทยาลัยครูพระนคร เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ 2 ฉบับ ฉบับแรกวัดความสามารถในการอ่านแบบต่าง ๆ อันได้แก่ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่ออนุมานหรือขยายความ และฉบับที่ 2 วัดความสามารถในการเขียนด้านต่าง ๆ ได้แก่ด้านไวยากรณ์ ลีลาในการเขียน การเรียบเรียงเรื่องราว และกลไกในการเขียน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สูงกว่า ความสามารถในการอ่านของนักศึกษาวิทยาลัยครูพระนคร ความสามารถในการอ่านของนิสิต มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียน ซึ่งความสามารถของนิสิตทั้ง 3 สถาบันอยู่ในระดับพอใช้

กึ่งเพชร ป็องแกว (2545: 60) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการฝึกกระบวนการเรียนรู้แบบอภิปัญญา โดยการใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกกระบวนการเรียนรู้แบบอภิปัญญา โดยการใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยที่นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการฝึกกระบวนการเรียนรู้แบบอภิปัญญา โดยการใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

วีระวรรณ พุนดี (2544: 107) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบใช้แผนภูมิความหมายกับการสอนตามคู่มือครูที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการอ่าน เพื่อความเข้าใจและความคงทนในการจำของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลสัมฤทธิ์ของการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบใช้แผนภูมิความหมายมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2) ความคงทนในการจำของการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนแบบใช้แผนภูมิความหมายสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สุธรรม ชาตะสิงห์ (2515: 88) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้าง และความรู้ของศัพท์ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านเอาความของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ปรากฏผลว่า

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางโครงสร้างและทางศัพท์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความสามารถทางโครงสร้างต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความสามารถทางศัพท์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กุสุมา มะนะสุนทร (กุสุมา มะนะสุนทร 2519: 1) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง ที่กำลังศึกษาภาคปลาย ปีการศึกษา 2518 จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 200 คน ผลการวิจัยเป็นดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ นักศึกษาได้คะแนนจากแบบทดสอบการอ่านสูงที่สุด รองลงมาคือคะแนนจากแบบทดสอบการเขียนแบบอัตนัย และอันดับสุดท้ายคือจากแบบทดสอบการเขียนปรนัย
2. ความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชายและหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
3. ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กัน (.35-.45) ที่ระดับนัยสำคัญ .01

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แฮริส (Harris. 1969: 59) กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่นต้องมีความเข้าใจในภาษา สามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดจากการอ่านได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจทัศนคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่าน และจัดลีลาในการเสนอความคิดของผู้เขียนได้

ราย (Rai. 1980 : 117-122) ได้ศึกษาเปรียบเทียบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา จำนวน 300 คนในเมืองอัครา ประเทศอินเดีย โดยแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คือ ผู้ที่ได้คะแนนจากการทดสอบ 60% ขึ้นไป กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำคือ ผู้ที่ได้ 40% ลงมา และผู้ที่ได้ 44-55% ให้เป็นกลุ่มกลาง ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลาง และต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ครอส และ ปารีส (Cross; & Paris. 1988: 131-14) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอภิปัญญากับการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับเกรด 3 จำนวน 87 คน และนักเรียนระดับเกรด 5 จำนวน 84 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึก experimental curriculum-Informed Strategies for Learning ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการทดลองเหมือนกับเด็กในกลุ่มทดลอง แต่มีการทดสอบก่อนและหลังเช่นเดียวกันกับกลุ่มทดลอง ผลปรากฏว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีกลวิธีอภิปัญญาการใช้กลวิธี การอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

จาคอบโบวิทซ์ (Jacobowitz. 1990:86) ได้รายงานผลการศึกษาวิธีการทำความเข้าใจหรือการมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ซึ่งกำลังเรียนระดับอุดมศึกษา คือกลุ่มที่ศึกษาวิชาการฝึกหัดครู ซึ่งมีความสามารถและทักษะการอ่านสูง และกลุ่มที่ศึกษาวิชาทักษะการเขียนรู้กลุ่มนี้มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่ากลุ่มแรก ผลการศึกษพบว่ากลุ่มที่มีทักษะการอ่านสูงมีพฤติกรรมในการอ่านโดยการเก็บประเด็นสำคัญ และสิ่งที่ประทับใจจากบทอ่านในภาพรวม และสามารถเขียนรายงานสิ่งที่ตนเองเข้าใจเกี่ยวกับบทอ่านได้ ในขณะที่กลุ่มที่มีทักษะการอ่านต่ำให้ความสนใจในการหาใจความสำคัญจากประโยคแรก ๆ ของแต่ละย่อหน้า นอกจากนี้เขาได้วิเคราะห์กลวิธีหรือปัญญาของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติม โดยคัดเลือกนักศึกษาที่มีทักษะการอ่านสูง จำนวน 5 คน และการแสดงกระบวนการคิดตั้ง (think-aloud) ในการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้กลวิธีหรือปัญญาช่วยในการจับประเด็นสำคัญของบทอ่าน โดยใช้คำถามทุกขั้นตอน คือ ก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน นอกจากนี้ยังได้แสดงถึงการวางแผน และการใช้กลวิธีอันหลากหลายเหมาะสมในการอ่าน เช่น การมองภาพรวมของบทอ่าน การใช้ความรู้เดิม การคาดเดาเนื้อหา และตระหนักว่าใครคือผู้เขียนบทอ่าน และหลังจากการอ่านสิ้นสุดลง ยังได้สรุปใจความสำคัญโดยใช้คำพูดของตนเอง และตรวจสอบกับบทอ่านเพื่อยืนยันความถูกต้อง อีกทั้งยังมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านโดยแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อประเด็นที่นำเสนอในบทอ่านอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ มี 5 เขต ได้แก่ เขต บางเขน เขตดอนเมือง เขตลาดพร้าว เขตหลักสี่ เขตสายไหม มีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 32 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 5,404 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 กลุ่มพระนครเหนือ สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบการเลือกสุ่มแบบหลายขั้นตอน(Multi-stage Random Sampling) จำนวน 3 เขต จำนวนโรงเรียน 3 โรงเรียน จำนวนห้องเรียน 10 ห้องเรียน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 394 คน

ในการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อน (Limit of error) $\pm 10\%$ โดยการเทียบตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการศึกษาค่าเฉลี่ยของประชากร (ศิริชัย กาญจนวาสี; ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์; และดิเรก ศรีสุขโข. 2545:133) ต้องใช้ประชากรอย่างน้อย 376 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้เขตเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ซึ่งกลุ่มพระนครเหนือ มีจำนวนเขตทั้งหมด 5 เขต และทำการสุ่มร้อยละ 50 ของจำนวนเขตทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่าง 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ โรงเรียนเพชรถนอม และโรงเรียนเคหะท่าทราย จากเขตบางเขน เขตลาดพร้าว และเขตหลักสี่ ตามลำดับ รวมมีนักเรียนทั้งสิ้น 2,450 คน

ขั้นตอนที่ 2 ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย จากโรงเรียนเคหะท่าทราย 3 ห้องเรียน 102 คน โรงเรียนไทยนิยมสงเคราะห์ 4 ห้องเรียน 164 คน โรงเรียนเพชรถนอม 3 ห้องเรียน 128 คน รวมทั้งหมด 10 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน ทั้งสิ้น 394 คน

ตาราง 2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เขต	โรงเรียน	จำนวนประชากร		รวม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
บางเขน	ไถยนิยมสงเคราะห์	199	162	361	86	78	164
	บ้านคลองบัว	95	88	183	-	-	-
	บ้านบัวมล (เจริญราษฎร์อุทิศ)	44	47	91	-	-	-
	ประชาภิบาล	55	50	105	-	-	-
	วัดไตรรัตนาราม	67	46	113	-	-	-
ดอนเมือง	วัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ)	157	123	280	-	-	-
	พหลโยธิน	48	61	109	-	-	-
	วัดเวฬุวนาราม (สินทรัพย์อนุสรณ์)	124	135	259	-	-	-
	ประชาอุทิศ (จันทาอนุสรณ์)	179	160	339	-	-	-
	เปรมประชา	52	47	99	-	-	-
	บำรุงรวิวรรณวิทยา (ทุ่งสีกัน)	114	81	195	-	-	-
ลาดพร้าว	ลอยสายอนุสรณ์	34	36	70	-	-	-
	วัดลาดพร้าว	44	49	93	-	-	-
	เทพวิทยา	53	61	114	-	-	-
	วัดลาดปลาเค้า	91	82	173	-	-	-
	เพชรถนนอม(คลองเสื่อน้อย)	111	89	200	74	54	128
	คลองทรงกระเทียม	52	66	118	-	-	-
หลักสี่	วัดหลักสี่ (ทองใบ ทิวารี)	91	87	178	-	-	-
	ทุ่งสองห้อง (คุปต์ขเจียรอุทิศ)	39	47	86	-	-	-
	เคหะทุ่งสองห้องวิทยา 1	92	95	187	-	-	-
	เคหะทุ่งสองห้องวิทยา 2	63	68	131	-	-	-
	การเคหะท่าทราย	78	85	163	43	59	102
	บางเขน(ไว้สาโลอนุสรณ์)	41	43	84	-	-	-

ตาราง 2 (ต่อ)

เขต	โรงเรียน	จำนวนประชากร		รวม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
สายไหม	สายไหม	79	70	149	-	-	-
	วัดเกาะสุวรรณาราม	86	64	150	-	-	-
	ออเงิน	47	46	93	-	-	-
	วัดหนองใหญ่	75	79	154	-	-	-
	ฤทธิยะวรรณาลัย	331	287	618	-	-	-
	ประชานุกูล	55	42	97	-	-	-
	พรพระร่วงประสิทธิ์	30	26	56	-	-	-
	วัดราษฎร์นิยมธรรม	94	97	191	-	-	-
	ชอยแอนเนกซ์	82	83	165	-	-	-
	รวม	2,802	2,602	5,404	203	191	394

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร (พุทธศักราช 2550)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือจำนวน 2 ฉบับได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 38 ข้อ มี 3 ตอนได้แก่

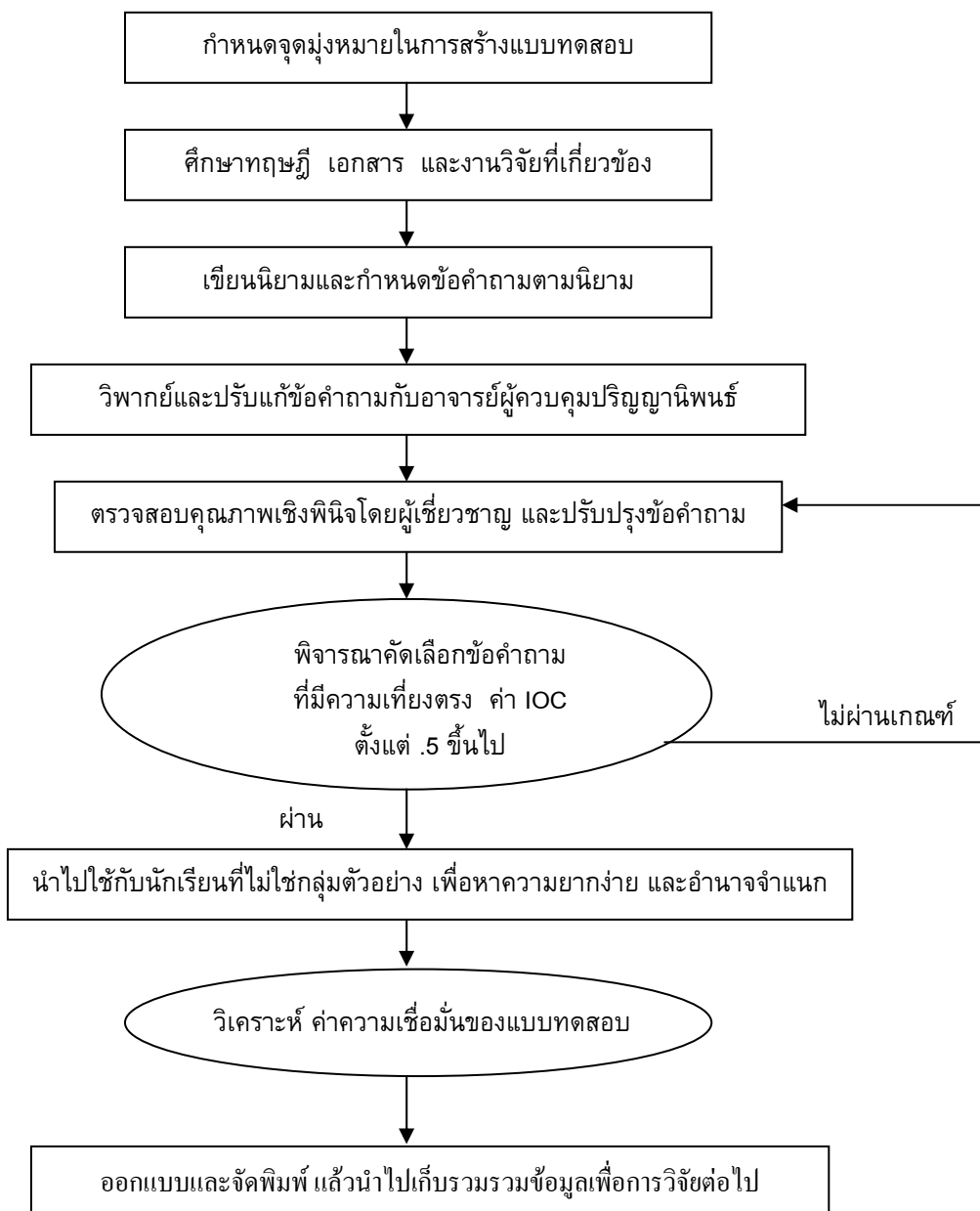
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว จำนวน 11 ข้อ

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมีวิธีการสร้างดังนี้

ภาพประกอบ 5 ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามและแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

จากภาพประกอบ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

3.1 เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ
2. ศึกษา नियาม ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ
3. กำหนด नियามเชิงปฏิบัติจากการแนวทางการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเขียน नियามตามลักษณะที่ต้องการวัด และจัดทำผังการออกข้อคำถาม สร้างข้อคำถามของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเป็นไปตามสัดส่วนของ नियามที่กำหนด โดยกำหนดข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ
4. วิพากษ์และปรับแก้ข้อคำถามกับอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท เพื่อให้ข้อคำถามมีความเที่ยงตรงและครอบคลุมโครงสร้างทฤษฎี และคัดเลือกข้อคำถาม
5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิเนิจ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถด้านการวัดผลการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและครอบคลุมของเนื้อหาตลอดจนการใช้ภาษาในการเขียนข้อคำถาม และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แล้วดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00 จำนวน 13 ข้อ
6. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนประชาอุทิศ (จันทบอนุสรณ์) สำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จากนั้นนำผลการตอบแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากของข้อสอบเป็นรายข้อโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22 ถึง 0.58 และมีค่าความยากระหว่าง 0.29 ถึง 0.70
7. ได้คัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบร็ค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.891
8. จัดเตรียมแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

3.2 เครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 3 ตอน รวม 38 ข้อ โดยมีขั้นตอนการพัฒนาดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบสอบถาม

3. กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการจากแนวทางการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเขียนนิยามตามลักษณะที่ต้องการวัด เขียนข้อคำถามของแบบสอบถามตามตัวแปรที่กำหนด ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

3.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของ รมยชนก เข้มเจริญ (2546) ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกคำถามมาใช้ 13 ข้อ จากทั้งหมด 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.799 ผู้วิจัยทำการปรับปรุงข้อความแก้ไขภาษาที่ใช้ให้ถูกต้องตามนิยามที่กำหนดไว้ และเหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบวัดแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ของ กนกรัตน์ ศรีวิจิตร (2531) ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกคำถามมาใช้ 14 ข้อ จากทั้งหมด 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 ผู้วิจัยทำการปรับปรุงข้อความแก้ไขภาษาที่ใช้ให้ถูกต้องตามนิยามที่กำหนดไว้ และเหมาะสมกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ตอนที่ 3 แบบสอบถามการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว โดยพัฒนาจากแบบวัดของ ดวงพร พวงเพชร. (2541) โดยใช้แนวคิดแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ แล้วนำไปหาความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.763 ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำถามมาใช้จำนวน 11 ข้อ จากทั้งหมด 19 ข้อ ผู้วิจัยได้ปรับแก้ข้อความทางภาษาให้ถูกต้องตามนิยามที่กำหนด และเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

4. วิพากษ์และปรับแก้ข้อคำถามกับอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท เพื่อให้ข้อคำถามมีความเที่ยงตรงและครอบคลุมโครงสร้างทฤษฎี และคัดเลือกข้อคำถาม

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิณิจ (Face Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถด้านการวัดผล การศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมและครอบคลุมของเนื้อหาตลอดจนการใช้ภาษาในการเขียนข้อคำถาม และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แล้วดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00

6. นำแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนประชาอุทิศ (จันทาบอนุสรณ์) สำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จากนั้นนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – total correlation) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product – moment Correlation Coefficient) นำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบร็ค (Cronbach) ซึ่งแบบสอบถาม เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว ได้ค่าความเชื่อมั่น .799 , .777 และ .763 ตามลำดับ

7. นำแบบสอบถามมาคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ ประเมินค่าความเชื่อมั่น ที่จัดชุดใหม่ โดย โดยพิจารณาจากค่าอำนาจจำแนก แล้วปรับปรุงข้อคำถามที่บกพร่อง ได้ทั้งหมด 38 ข้อ

8. จัดทำรูปเล่มฉบับสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษคำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม โดยเลือก a , b , c หรือ d ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

Mrs. Jansen is getting out of the house now. She puts on her raincoat. She has an umbrella and walks quickly to the bus-stop. She has another umbrella with her. She stands under her umbrella and looks at the people getting off the bus.

(000) What is the weather like now ?

It is a day.

- a. rainy
- b. windy
- c. bright
- d. sunny

(001) What is Mrs. Jansen doing ?

Mrs. Jansen is

- a. going for a walk.
- b. looking at people.
- c. looking for a job.
- d. waiting for someone.

วิธีการตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ มีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้ ข้อที่ตอบถูกต้องให้คะแนน 1 คะแนน ส่วนข้อที่ไม่ตอบ ตอบผิดหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบในข้อเดียวกัน ทำเครื่องหมายผิดไปจากคำชี้แจงในแบบทดสอบให้คะแนน 0 คะแนน

เมื่อรวมคะแนนทั้งหมดจะได้ 30 คะแนน คะแนนสูงสุด เท่ากับ 30 คะแนน และคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 0 คะแนนผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ การแปลความหมายคะแนน ดังนี้
คะแนนเฉลี่ย การแปลความหมาย

20.01 - 30.00	มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง
10.01 – 20.00	มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง
0.00 - 10.00	มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ

ชาย

 หญิง

ตัวอย่างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าตรงกับความรู้สึกของนักเรียนหรือไม่ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในระดับความรู้สึกของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวันและจำเป็นต้องเรียนรู้					
00.	ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนถูกบังคับให้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
000.	ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษก็สามารถประสบความสำเร็จในหน้าที่ได้					

ตาราง 3 ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติที่ส่งผลการเรียนภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การให้คะแนน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ระดับคะแนน	5
เห็นด้วย	ให้ระดับคะแนน	4
ไม่แน่ใจ	ให้ระดับคะแนน	3
ไม่เห็นด้วย	ให้ระดับคะแนน	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ระดับคะแนน	1

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยบางด้านเจตคติที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 13 ข้อ เพื่อให้ทราบถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ มีเกณฑ์ดังนี้

58.50 – 65.00	มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงมาก
45.50 – 58.49	มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง
32.50 – 45.49	มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง
19.50 – 32.49	มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ
13.00 – 19.49	มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมาก

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
0.	ข้าพเจ้าตั้งใจทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้ได้คะแนนดีที่สุด					
00.	วิชาภาษาอังกฤษ สนุกและ กระตุ้นให้ข้าพเจ้าอยากรู้มากขึ้น					
000.	ข้าพเจ้าอยากมีความรู้มากกว่าที่เรียนในชั้นเรียน					

ตาราง 4 ตัวอย่างแบบสอบถาม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การให้คะแนน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ระดับคะแนน	5
เห็นด้วย	ให้ระดับคะแนน	4
ไม่แน่ใจ	ให้ระดับคะแนน	3
ไม่เห็นด้วย	ให้ระดับคะแนน	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ระดับคะแนน	1

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 14 ข้อ มีเกณฑ์ดังนี้

63.00 – 70.00	มีแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงมาก
49.00 – 62.99	มีแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง
35.00 – 48.99	มีแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง
21.00 – 34.99	มีแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ
14.00 – 20.99	มีแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมาก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านเกี่ยวกับครอบครัวของท่านที่ส่งเสริมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
0.	ผู้ปกครองจัดโต๊ะ เก้าอี้ และสถานที่ให้ข้าพเจ้าทำงานหรือทำการบ้านอย่างสะดวกสบาย					
00.	ผู้ปกครองแนะนำให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษภาษาอังกฤษ					
000.	ผู้ปกครองจะถามเกี่ยวกับผลการเรียนของข้าพเจ้า					

ตาราง 5 ตัวอย่างแบบสอบถาม การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว

เกณฑ์การให้คะแนน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ระดับคะแนน	5
เห็นด้วย	ให้ระดับคะแนน	4
ไม่แน่ใจ	ให้ระดับคะแนน	3
ไม่เห็นด้วย	ให้ระดับคะแนน	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ระดับคะแนน	1

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยด้านการส่งเสริมให้เรียนของทางครอบครัวที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 11 ข้อ เพื่อให้ทราบถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ มีเกณฑ์ดังนี้

49.50 – 55.00	ได้รับการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของทางครอบครัวในระดับสูงมาก
38.50 – 49.49	ได้รับการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของทางครอบครัวในระดับสูง
27.50 – 38.49	ได้รับการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของทางครอบครัวในระดับปานกลาง
16.50 – 27.49	ได้รับการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของทางครอบครัวในระดับต่ำ
11.00 – 16.49	ได้รับการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของทางครอบครัวในระดับต่ำมาก

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำเครื่องมือการวิจัยไปเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปพบผู้บริหารในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในวันที่ 16 – 25 เดือนมกราคม พ.ศ.2551 และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยระหว่างวันที่ 21– 29 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551
3. จัดเตรียมแบบวัดและแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือในการวิจัย ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เมื่อถึงกำหนดเวลาที่นัดหมายกับโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยนำแบบวัดและแบบสอบถาม ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ทำการชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจในการทำแบบทดสอบและแบบสอบถาม โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อน แล้วจึง ตอบแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว
4. นำแบบวัด และแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้
5. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและรายงานผลการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระเบียบวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการประมาณค่าเฉลี่ยประชากรของตัวแปรที่ศึกษา
2. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product – moment Correlation Coefficient) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้การทดสอบค่าเอฟ (F-test)

3. ทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อหาค่าน้ำหนักความสำคัญ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าน้ำหนักความสำคัญ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

สูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ในการประมาณค่าเฉลี่ยของประชากร โดยใช้สูตรการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ในระดับความเชื่อมั่นที่ .95 (มยุรี ศรีชัย. 2538 : 104)

$$n = \frac{\sum_{g=1}^k \frac{N_g^2 \sigma_g^2}{W_g}}{\frac{N^2 e^2}{4} + \sum_{g=1}^k N_g \sigma_g^2}$$

เมื่อ	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	ประชากรทั้งหมด
	N_g	แทน	จำนวนประชากรแต่ละชั้น
	e	แทน	ความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าเฉลี่ย
	σ_g^2	แทน	ความแปรปรวนของประชากรแต่ละชั้นโดยประมาณจาก S_g^2
	k	แทน	จำนวนชั้นที่ประชากรถูกแบ่งออก
	W_g	แทน	จำนวนสมาชิกในแต่ละชั้นของประชากร

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สูตรของโรวิลเนลลีและแฮมเบิลตัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 249; อ้างอิงจาก Rovinell ; & Hambleton. 1997) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนก(r) ของแบบทดสอบ คำนวณโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ Item Analysis Program (TAP: Item Analysis Program)

2.3 การวิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ เพื่อตรวจสอบหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามในการหาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามรายข้อ(Item) โดยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของข้อที่เหลือทั้งหมด โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product – moment Correlation Coefficient) (บุญเชิด ภิญญอนันต์พงษ์. 2545: 84) ดังนี้

$$r_{XY} = \frac{N\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{XY}	แทน	สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับ Y
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	คะแนนของข้อคำถามรายข้อ
	Y	แทน	คะแนนผลรวมของข้อที่เหลือทั้งหมด

2.4 การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 200) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.2 การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายโดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product – moment Correlation Coefficient) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546: 314) ดังนี้

$$r_{XY} = \frac{N\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X กับ Y ทุกคู่
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้ t – test (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2546: 317; อ้างอิงมาจาก Welkowitz.1971:158) ดังนี้

$$t = r\sqrt{\frac{N-2}{1-r^2}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าการแจกแจงแบบ t
	R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	df	แทน	N – 2

3.4 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยคำนวณจากคะแนนของแบบสอบถาม (Kerlinger; & Pedhazur. 1973: 75) ดังนี้

$$R_{y.1,2,\dots,k} = \sqrt{\beta_1 r_{y1} + \beta_2 r_{y2} + \dots + \beta_k r_{yk}}$$

เมื่อ	$R_{y.1,2,\dots,k}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรอิสระที่ 1 ถึง k กับตัวแปรตาม y
	$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระที่ 1 ถึง k ในรูปคะแนนมาตรฐาน
	$r_{y1}, r_{y2}, \dots, r_{yk}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระตัวที่ 1 ถึง k กับตัวแปรตาม y
	k	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ

3.5 การทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สูตรค่าการแจกแจงแบบเอฟ (F – Distribution) (Kerlinger; & Pedhazur. 1973: 37) ดังนี้

$$F = \frac{R^2 / k}{(1 - R^2) / (N - k - 1)}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าการแจกแจงแบบเอฟ (F – Distribution)
	R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	k	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ
	df ₁	แทน	k
	df ₂	แทน	N – k – 1

3.6 การหาค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบ โดยใช้สูตร (Kerlinger; & Pedhazur. 1973: 61)

$$b_j = \beta_j \frac{S_y}{S_j}$$

เมื่อ	b_j	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระตัวที่ j ในรูปคะแนนดิบ
	β_j	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระตัวที่ j ในรูปคะแนนมาตรฐาน
	S_j	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน จากตัวแปรอิสระตัวที่ j
	S_y	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากตัวแปรตาม

3.7 การทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระ คำนวณโดยใช้ t – test (Kerlinger; & Pedhazur. 1973: 119 – 120)

$$t_j = \frac{b_j}{SE_{b_j}}$$

เมื่อ	t_j	แทน	การแจกแจงแบบทีของค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวที่ j
	b_j	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระที่ j ในรูปคะแนนดิบ
	SE_{b_j}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญ ของตัวแปรอิสระตัวที่ j
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
	k	แทน	จำนวนตัวแปรอิสระ
	df	แทน	$N - k - 1$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการแปลผลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

M	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
k	แทน	จำนวนข้อสอบ
K	แทน	คะแนนเต็มของแบบวัด
CV	แทน	สัมประสิทธิ์ของการกระจาย
r_u	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด
X_1	แทน	คะแนนแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_2	แทน	คะแนนแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_3	แทน	คะแนนแบบสอบถามวัดการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว
Y_T	แทน	คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของ ทั้งนักเรียนชายและหญิง
Y_M	แทน	คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชาย
Y_F	แทน	คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนหญิง
df	แทน	ระดับชั้นความเป็นอิสระ (degrees of freedom)
SS	แทน	ค่าความแปรปรวน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวน (Mean Square)
R_{adj}^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบปรับแก้
β	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปของคะแนนมาตรฐาน
b	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปของคะแนนดิบ
SE _b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที (t - distribution)
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบเอฟ (F - distribution)
R	แทน	สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ความแปรปรวนของสหสัมพันธ์พหุคูณ
Sig	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบทดสอบวัดปัจจัยบางประการและแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายโดยใช้สูตรของเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยบางประการและแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระด้านเพศกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ
4. คำน้่าหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบสอบถาม

ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบทดสอบวัดปัจจัยบางประการและแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนจากแบบทดสอบวัดปัจจัยบางประการและแบบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

กลุ่มประชากร	ตัวแปร	k	K	M	S.D.	C.V.	การแปลความหมาย
เพศชาย	X ₁	13	65	49.83	6.25	12.54	สูง
	X ₂	14	70	50.40	6.43	12.76	สูง
	X ₃	11	55	40.38	6.62	16.39	สูง
	Y _M	30	30	14.78	6.25	42.29	ปานกลาง
เพศหญิง	X ₁	13	65	50.89	7.16	14.07	สูง
	X ₂	14	70	51.94	7.19	13.84	สูง
	X ₃	11	55	41.80	7.12	17.03	สูง
	Y _F	30	30	16.32	6.95	42.59	ปานกลาง
รวม	X ₁	13	65	51.12	6.72	13.15	สูง
	X ₂	14	70	57.10	6.84	11.98	สูง
	X ₃	11	55	42.02	6.89	16.40	สูง
	Y _T	30	30	15.62	6.63	42.45	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₂) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X₃) อยู่ในระดับสูง (51.12, 57.10 และ 42.02 ตามลำดับ) และมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_T) อยู่ในระดับปานกลาง 15.62

นักเรียนชายมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₂) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X₃) ในระดับสูง (49.83, 50.40 และ 42.38 ตามลำดับ) และมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_M) อยู่ในระดับปานกลาง 14.78

นักเรียนหญิงมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_2) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X_3) ในระดับสูง (50.89, 51.94 และ 41.80 ตามลำดับ) และมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_F) อยู่ในระดับปานกลาง 16.32

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_T) มีค่าเท่ากับ 42.45 ส่วนสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรปัจจัย ได้แก่เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_2) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X_3) มีค่าอยู่ระหว่าง 11.98 – 16.40 โดยการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุด

ส่วนนักเรียนชาย มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_M) เท่ากับ 42.29 สัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ(X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_2) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X_3) มีค่าอยู่ระหว่าง 12.54 – 16.39 โดยการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัวมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงสุด

สำหรับนักเรียนหญิง มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_F)เท่ากับ 42.59 ส่วนสัมประสิทธิ์การกระจายของตัวแปรปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ(X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_2) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X_3) มีค่าอยู่ระหว่าง 13.84 – 17.03 โดยที่การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัวมีค่า สัมประสิทธิ์การกระจายสูงที่สุด

2. ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัย กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังตาราง 7

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	Y
เพศชาย	X ₁	1.000	.669**	.386**	.685**
	X ₂		1.000	.523**	.742**
	X ₃			1.000	.644**
	Y _M				1.000
เพศหญิง	X ₁	1.000	.727**	.520**	.806**
	X ₂		1.000	.570**	.821**
	X ₃			1.000	.730**
	Y _F				1.000
รวม	X ₁	1.000	.703**	.462**	.752**
	X ₂		1.000	.553**	.787**
	X ₃			1.000	.639**
	Y _T				1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่าตัวแปรปัจจัยได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₂) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X₃) กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_T) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.639 - 0.787

ส่วนนักเรียนชาย มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₂) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X₃) กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_M) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.644 - 0.742

สำหรับนักเรียนหญิงพบว่าตัวแปรปัจจัย ได้แก่เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (X₁) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₂) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X₃) กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_F) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.730 - 0.806

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัยแต่ละตัว พบว่ามีค่าตั้งแต่ 0.386 – 0.727 ซึ่งความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง แสดงว่าอาจมีตัวแปรปัจจัยบางส่วนวัดซ้ำกันอยู่การที่ตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์กันสูง อาจส่งผลให้เกิดปัญหา Multicollinearity สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์

(สร้อยหาวย พัดเงิน 2550:90) อ้างอิงจาก สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2537: 89) ให้ข้อสังเกตว่าหากพบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีค่าสูงเกิน 0.70 จะทำให้เกิดปัญหา (Multicollinearity) วิรัช พานิชวงศ์ (2545: 166) อธิบายว่าให้พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หากตัวแปรอิสระคู่ใดมีค่าสูงเกิน 0.8 ไม่ว่าจะ เป็นบวกหรือลบ อาจเกิดปัญหา Multicollinearity ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัย มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง และมีค่าใกล้เคียงกับข้อสังเกตข้างต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการตรวจสอบค่า Variance Inflation Factor (VIF) ซึ่งเป็นการตรวจสอบปัญหาดังกล่าว พบว่ามีค่า (VIF) ซึ่งปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงค่า Tolerance และค่า VIF ของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

กลุ่มตัวอย่าง	ตัวแปร	Tolerance	VIF
เพศชาย	X ₁	0.551	2.197
	X ₂	0.470	2.374
	X ₃	0.724	1.535
เพศหญิง	X ₁	0.455	1.816
	X ₂	0.421	2.126
	X ₃	0.652	1.380
รวม	X ₁	0.498	2.007
	X ₂	0.440	2.273
	X ₃	0.684	1.463

จากตาราง 8 พบว่าค่า Tolerance มีค่าตั้งแต่ 0.440 ถึง 0.724 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่าตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์กันน้อย และเมื่อพิจารณาค่า (VIF) อยู่ระหว่าง 1.463 – 2.374 ซึ่งไม่สูงมากนัก และสูงไม่ถึง 10 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์กันน้อย เพราะถ้าวค่า VIF มีค่ามากกว่า 10 อาจพิจารณาได้ว่าใหญ่พอที่จะสงสัยได้ว่าเกิด multicollinearity จากการตรวจสอบค่า Tolerance ของกลุ่มตัวอย่างพบว่าค่า Tolerance ไม่เกิน 1 และค่า VIF สูงไม่ถึง 10 แสดงว่าไม่มีปัญหา multicollinearity จึงสามารถทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณต่อไป

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ค่ากำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้การทดสอบค่า (F – test) ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ค่าทดสอบทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรอิสระกับความสามารถในการอ่านของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่าง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
เพศชาย	Regression	1	4352.689	4352.689	246.3**	.000
	Residual	201	3551.765	17.670		
	Total	202	7904.463			
$R = .742$		$R^2 = .551$		$R^2_{adj} = .548$		
เพศหญิง	Regression	1	5960.322	5960.322	349.9**	.000
	Residual	189	3219.898	17.036		
	Total	190	9180.220			
$R = .806$		$R^2 = .649$		$R^2_{adj} = .647$		
รวม	Regression	1	980.097	987.097	511.7**	.000
	Residual	392	7512.974	19.166		
	Total	393	17320.071			
$R = .752$		$R^2 = .566$		$R^2_{adj} = .565$		

** p < .01

จากตาราง 9 ตัวแปรปัจจัย 3 ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_2) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X_3) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.752 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรปัจจัยทั้ง 3 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 56.6

ส่วนนักเรียนชายพบว่าตัวแปรปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_2) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X_3) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_M) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.742 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรปัจจัยทั้ง 3 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_M) ได้ร้อยละ 55.1

สำหรับนักเรียนหญิงพบว่าตัวแปรปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_2) การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X_3) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_F) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.806 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรปัจจัยทั้ง 3 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ (Y_F) ได้ร้อยละ 64.9

4. หาค่าน้ำหนักสำคัญของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน

การหาค่าน้ำหนักสำคัญของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่าน ผู้วิจัยได้นำคะแนนของตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร และคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าน้ำหนักความสำคัญโดยใช้ค่า t (t-test) ดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ

ตัวแปร	b	β	ลำดับสำคัญ	SE _b	P
นักเรียนชาย					
เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (X_1)	0.685	0.685	2	0.51	.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_2)	0.721	0.742	1	0.46	.000
การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว(X_3)	0.608	0.644	3	0.51	.000
นักเรียนหญิง					
เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (X_1)	0.782	0.806	2	0.042	.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_2)	0.793	0.821	1	0.040	.000
การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว(X_3)	0.712	0.730	3	0.049	.000
รวม					
เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (X_1)	0.743	.752	2	0.033	.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ(X_2)	0.763	.787	1	0.030	.000
การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว(X_3)	0.667	.693	3	0.350	.000

** $p < .01$

จากตาราง 10 พบว่าค่าตัวแปรปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ(X_1) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(X_2) การส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว (X_3) ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลในทางบวกทุกค่า โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) อยู่ระหว่าง 0.693 ถึง 0.787 ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบของตัวแปรปัจจัยอยู่ระหว่าง 0.667 ถึง 0.763

ส่วนนักเรียนชายพบว่าตัวแปรปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ(X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(X_2) และการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว(X_3) ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลในทางบวกทุกค่า มีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.644 ถึง 0.742 ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านมีค่าอยู่ระหว่าง 0.608 ถึง 0.721

สำหรับนักเรียนหญิงพบว่าตัวแปรปัจจัย ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ(X_1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ(X_2) และการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว(X_3) ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลในทางบวกทุกค่า มีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.730 ถึง 0.821 ส่วนค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านมีค่าอยู่ระหว่าง 0.712 ถึง 0.793

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมให้เรียนของครอบครัว ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ และศึกษาคำนำหนักความสำคัญของปัจจัยด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมการเรียนของครอบครัว ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ จำนวน 394 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ฉบับคือ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ทั้งหมดจำนวน 38 ข้อ มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ 13 ข้อ ด้านแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ 14 ข้อ และด้านการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของทางครอบครัว 11 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.799 , 0.770 และ 0.763 ตามลำดับ ฉบับที่ 2 แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ด้วยตนเอง โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ในเวลา 1 ชั่วโมง หลังจากนั้นจึงให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ , แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว อีก 30 นาที แล้วทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ คัดเลือกแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ โดยหาค่าสถิติพื้นของเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัวและศึกษาความสัมพันธ์ นำหนักความสำคัญระหว่าง เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาปัจจัยด้าน เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และด้านการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัวที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในโดยรวม ระหว่างตัวแปรปัจจัยได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว กับแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.462 ถึง 0.703 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีค่า 0.752 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีค่า 0.787 และการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของครอบครัวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีค่า 0.639 ซึ่งทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทางบวก แสดงว่าตัวแปรปัจจัยทั้ง 3 ตัว ร่วมกันอธิบายความสามารถในการอ่านได้ร้อยละ 56.6

ส่วนนักเรียนชาย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัยได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว มีค่าอยู่ระหว่าง 0.386 ถึง 0.669 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 0.685 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 0.742 และการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของครอบครัวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 0.644 ซึ่งทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทางบวก แสดงว่าตัวแปรปัจจัยทั้ง 3 ตัว ร่วมกันอธิบายความสามารถในการอ่านได้ร้อยละ 55.1

สำหรับนักเรียนหญิง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัย ได้แก่เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว มีค่าอยู่ระหว่าง 0.520 ถึง 0.727 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 0.806 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 0.821 และการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของครอบครัวกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 0.730 ซึ่งทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทางบวก แสดงว่าตัวแปรปัจจัยทั้ง 3 ตัว ร่วมกันอธิบายความสามารถในการอ่านได้ร้อยละ 64.9

ผลการวิจัยสรุปว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัวของนักเรียนทั้งชายและหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

2. จากผลการวิจัย คำนวณน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรที่ศึกษา กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ ไม่ว่าจะวิเคราะห์รวมหรือแยกวิเคราะห์เฉพาะนักเรียนชาย หรือนักเรียนหญิง พบว่าตัวแปรปัจจัยทั้ง 3 ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านมากที่สุด รองลงมา คือ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัวตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณภายในระหว่างตัวแปรเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว มีค่าเท่ากับ 0.752 และสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่กำหนดไว้ว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเพศยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาที่แตกต่างกัน ซึ่งในนักเรียนชายและหญิงนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ภายใน 0.742 และ 0.806 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการวิจัยของหลายท่าน เช่น สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2534: 52 - 53) พบว่า ทักษะการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บุญชัย เกรียงบุรณพันธ์ (2534: 104 - 115) พบว่า ผู้ปกครองที่มีบทบาทในการส่งเสริมการอ่านสูงหรือมีทัศนคติที่ดีต่อการส่งเสริมการอ่านสูงจะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงด้วย ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของบุคคลดังกล่าวข้างต้น ที่เจตคติต่อการอ่าน นิษัยรักการอ่าน ความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอด สภาพแวดล้อมในการส่งเสริมการอ่าน มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน

2. น้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวแปรด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว พบว่า เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ ส่งผลทางบวก ต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน การส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการเขียนไว้ในหนังสือของ แฮริสและสมิธ (Haris and Smith. 1976: 235) ได้เขียนไว้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านประการหนึ่งคือเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่อ่านนั่นเอง สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531: 141–143) เขียนว่าสภาพแวดล้อมทั้งในและนอกโรงเรียน จะมีผลกระทบและมีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กมาก ดังนั้นการจะมีความสามารถในการอ่านได้ดังนั้น ต้องมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน มีนิสัยรักการอ่าน มีการส่งเสริมการเรียนรู้ การอ่านจากสภาพแวดล้อมรอบตัว อันได้แก่สภาพแวดล้อมในห้องเรียนและสภาพแวดล้อมของครอบครัว

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์

ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรที่ส่งผลทางบวกต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ ก็คือ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษ การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครอบครัว ดังนั้นครูและผู้ปกครอง ควรสร้างแรงจูงใจในการเรียนที่ดีให้กับนักเรียน โดยการปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการศึกษา ซึ่งให้เห็นถึงประโยชน์ของการศึกษา เสริมสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็ตัวกระตุ้นการทำทหายในการเรียนรู้เพื่อให้เด็กได้คิดเป็น และสร้างองค์ความรู้โดยวิธีการแสวงหาด้วยตนเอง อีกทั้งยังทำให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน และเกิดแรงจูงใจอยากจะเรียน โดยครูควรจัดมุมต่าง ๆ ในห้องเรียนให้มีสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ เช่นมุมภาษาอังกฤษ มีการเสริมแรงและให้กำลังใจกับนักเรียนเมื่อนักเรียนสามารถทำกิจกรรมที่เป็นภาษาอังกฤษได้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนา รู้จักการวางแผนการทำงาน รับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมและสามารถแก้ปัญหาต่างๆได้ พ่อแม่ผู้ปกครอง ควรเริ่มต้นจากการอบรมเลี้ยงดูลูกที่ถูกต้อง โดยให้ความรัก ความเข้าใจและความอบอุ่นเพราะเมื่อพ่อแม่และลูกมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างกันแล้วก็จะทำให้เด็กมีความมั่นใจทางจิตใจอันจะเป็นพื้นฐานไปสู่พัฒนาการทางการเรียนรู้และเชาวน์ปัญญาที่ดี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรอิสระอื่น ๆ เพิ่มเติม ทั้งตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะภายนอกตัวบุคคล เช่น พฤติกรรมการสอนของครู รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และศึกษาในลักษณะตัวแปรสาเหตุทางตรงและตัวแปรสาเหตุทางอ้อม โดยนำตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจากงานวิจัยครั้งนี้ ไปกำหนดอยู่ในกรอบทฤษฎีด้วย เพื่อจะได้โครงสร้างของทฤษฎีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัย ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเท่านั้น ดังนั้นจึงควรทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมพร้อมทั้งวิเคราะห์ดูว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับตัวแปรด้านใดบ้าง และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในภาพรวมหรือไม่ เนื่องจากในระบบการศึกษายุคปัจจุบันมีการแข่งขันสูง วิชาภาษาอังกฤษก็นับว่าเป็นวิชาที่จำเป็นอย่างมากที่ผู้เรียนจะต้องรู้และเข้าใจ เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ ศรีวิจิตร. (2531). *การเปรียบเทียบความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกับการสอนอ่านตามคู่มือครู*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : ภัณฑิทวีทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กรมวิชาการ. (2548). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิ่งเพชร ป้องแก้ว. (2545). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการฝึกกระบวนการเรียนรู้แบบอภิปัญญา โดยการใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : ภัณฑิทวีทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กิตติมี บุญชูวิทย์. (2533). *บุคลิกภาพกับพฤติกรรมการเป็นประชาธิปไตยของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: ภัณฑิทวีทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กิติมา ปรีดีดิลก. (2529). *ทฤษฎีบริหารองค์การ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุลภัสสร ศิริพรรณ. (2545). *การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่นด้วยการวิเคราะห์พหุระดับ*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา) กรุงเทพฯ: ภัณฑิทวีทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2542). *การเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน*. กรุงเทพฯ. สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กุลสุมา มะนะสุนทร. (2519). *ความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: ภัณฑิทวีทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เกศินี หงสนันท์. (2518). *การบริหารงานบุคคลในราชการไทย*. กรุงเทพฯ : สาขารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2523, มิถุนายน). “ครอบครัวสัมพันธ์,” *ครูปริทัศน์*. 6 (11) : 52 – 57.

- จาริญา ศักดิ์ประธาน. (2545). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยวชิราวุธวิทยาลัย**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2526). **จิตวิทยาการศึกษา**. เชียงใหม่: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2546). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- เชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์. (2520). **การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ**. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
- ดวงกมล คงเมือง. (2533). **ผลกระทบทบทางครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**. วิทยานิพนธ์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2523). **“ความสำเร็จในชีวิตเริ่มในวัยก่อนเรียน” ในการพัฒนาและส่งเสริมความเก่งของลูกรัก**. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ดวงพร พวงเพ็ชร์. (2541). **การส่งเสริมนิสัยรักการอ่านจากครอบครัวของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ดารณี วงษ์อยู่น้อย. (2525). **การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทวีศักดิ์ ไชยมาโย. (2541). **รายงานการวิจัยการประเมินมาตรฐานโรงเรียนสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม 2540**. หน่วยศึกษานิเทศ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม.
- นวลละอ อสุภาผล. (2536). **ผลและผลสะท้อนแห่งโครงการนักเรียนนายร้อยตำรวจฝึกรับใช้ประชาชนในชนบท**. วิทยานิพนธ์. กศ.ด. (พัฒนาศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- นิรันดร์ ตั้งธีรบัณฑิตกุล;อนันต์ ทองคำและอนันต์ ไชยศักดิ์. (2543). **รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่รู้ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.

- บุญชัย เกียรติบูรณพันธ์. (2534). **ภูมิหลังด้านครอบครัวกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในและนอกเขตเทศบาล**. ปรินญาณิพนธ์ (กศ.ม.) บรรณารักษศาสตร์. กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). **การวัดประเมินผลการเรียนรู้ รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์**. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ประสาธ อิศรปริดา. (2523). **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ: ศึกษิตสยาม.
- ประเสริฐ เทพศร. (2536). **รูปแบบของตัวแปรที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- พยอม ธรรมบุตร. (2536). **ทักษะและกระบวนการอ่าน**. วารสารการอ่าน. กรุงเทพฯ : 8(1): 43-49.
- พรรณราย ทรัชยะประภา. (2529). **การสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยกระบวนการกลุ่ม**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณณี (ชูทัย) เจนจิต. (2533) . **ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรม จิตวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนว**. กรุงเทพฯ : สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย.
- พิทักษ์ วงแหวน. (2546). **การศึกษาปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่เรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (วิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพราพรรณ เปลี้นภู่. (2542). **จิตวิทยาการศึกษา**. ธนบุรี : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- ภูซงค์ เลาสศิริวงศ์. (2535). **การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ศึกษาในระบบโรงเรียนและกึ่งระบบโรงเรียน เขตการศึกษา 11**. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มยุรี ศรีชัย. (2538). **เทคนิคการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง**. กรุงเทพฯ: วิ.เจ. พรินติ้ง.
- มาลินี นิ่มเสมอ. (2523). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 2518**. กศ.ม. (ประถมศึกษา) ปรินญาณิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เมธี โภธิพัฒน์. (2523). **ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- รมยชนก เข้มเจริญ. (2546). **พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน ที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.** ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุริยสาสน์.
- (2543). **เทคนิคการสร้างข้อสอบความถนัดทางการเรียน.** กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.
- วรารภรณ์ รักษ์วิชัย. (2529). **การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย.** กรุงเทพฯ : ภาคหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วินัย วีระวัฒนานนท์. (2532). **จิตวิทยา.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร.** ปรินุญยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิรัชช พานิชวงศ์. (2545). **การวิเคราะห์การถดถอย.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติประยุกต์ สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- วีระชาติ ชัยเนตร. (2541). **การสร้างบทเสริมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานที่บ้านสำหรับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 .** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วีระวรรณ พุนดี. (2544) **การเปรียบเทียบการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบใช้แผนภูมิความหมายกับการสอนตามคู่มือครูที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการจำ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัย อาชีวศึกษานครปฐม จังหวัดนครปฐม สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ.** ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศักดิ์ สุทรเสณี. (2528) . **เจตคติ.** กรุงเทพฯ : ดีดี บุ๊คสโตร์.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2542). **ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม.** พิมพ์ครั้งที่ 4.ภาควิชาพื้นฐาน การศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2545). **สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรัตน์ นีละคุปต์. (2530). **การพัฒนาทักษะในการอ่านภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา.** วารสาร การอ่าน.

- สมพร พรหมจรรย์. (2540). **ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช**. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมุทรา เซ็นเชาวนิช. (2540). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ สร้อยหว่าย พัดเงิน. (2550). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการค่านิยมในการพึ่งตนเองของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เขต 1**. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2531). **การส่งเสริมการอ่าน**. ปทุมธานี: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยา ลงกรณ์.
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. (2518). **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพร์พิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล.
- สุชาติา กิระนันท์. (2542). **ทฤษฎีและวิธีการสำรวจตัวอย่าง**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเทพ อ่อนไสว. (2541). **องค์ประกอบการเรียนการสอนทางวิชาการครูสารเทศตรี**. ปีที่ 2, ฉบับที่ 1 (2541) หน้า
- สุโท เจริญสุข. (2530). **สุขภาพจิตในโรงเรียนและปฏิกณะศึกษามนุษย์**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, สุธรรม ชาตะสิงห์. (2515). **ความสัมพันธ์ของความเข้าใจในโครงสร้างและความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านเอาความ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา**. ปรินูญานินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2534). **การใช้วิธีวิทยาศาสตร์พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปีที่ 8, ฉบับที่ 1 (ม.ค.-เม.ย.34) 57-72 ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์**.
- สุพจน์ สิ้นสูงศ์วัฒนา. (2527). **การสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดบุรีรัมย์**. ปรินูญานินพนธ์.(กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร .
- สุมน อมรวิวัฒน์; และคนอื่นๆ. (2534). **การอบรมเลี้ยงดูเด็กตามวิถีชีวิตไทย**. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2520). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง** โรงพิมพ์มิตรสยาม.,

- สุวิมล อุดลยรัตน์ไพโร. (2536). *รูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) นครสวรรค์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ รัตน์วิซซ์. (2531). *การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์ จำกัด.
- อรุณ รักธรรม. (2522). *หลักมนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อารี พันธุ์มณี. (2542). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลีฟเพรส จำกัด.
- อุไร แฉล้ม. (2522). *ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตและนักศึกษาครู วิชาเอกภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครู*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เอกภาษาอังกฤษ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เอมอร ดีมาก. (2540). *ผลของการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- Anderson, Richard C. (1985). *Role of the Reader Schema in Comprehension, Learning and Memory*. In Harry Singer and Robert B. Ruddle. *Theoretical Models and Processes of Reading*. Delaware: International Reading Association.
- Atkinson , John William. (1966). *Motives in Fantasy , Action and Society Affiliated* East – West Press. New Delhi : Putltd.
- Brown, G. H.; & Harris, T. J. (1978). *Social Origins of Depression*. London: Tristock.
- Burmeister, Lou E. (1974). *Reading Strategies for Secondary School Teachers*. Mansachusetts: Addison-Wesley.
- Casanave, Christine P. (1987). *The Communication Pre Reading Activity: Adapting Existing Textbooks*. Paper Presented at the TESOL Convention.Miami.
- Cooper, John. (1978). *Reading Skills*. Edinburgh: Oliver & Boyd.
- Cronbach, Lee Joseph. (1970). *Essentials of Psychological Testing. 3rd ed*. New York : Haper and Row Publisher.
- Cross, David R.; & Paris Scott G. (1988). *Developmental and Instructional Analysis of Children's Metacognition and Reading Comprehension. Journal of Educational Psychology*. 80(2): 131-142.
- Goodman. (1971). *The Psychology of Second Language Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Harris, David P. (1969). ***Testing English as a Second Language***. MccGraw-Hill Book company, New York,
- Harris, Larry A.;& Carl, Smith B. (1976). ***Reading Instruction***. New York: Mc Graw-Hill.
- Herman T. Epstein. (1970). ***A strategy for education***. New York : Oxford University.
- Herzberg, Galderisi, Peter F., Roberta Q. McNamara, Peter. (1959). ***Divided government : change, uncertainty, and the constitutional order***. Rowman & Littlefield Publishers.
- Hilgard, E.R. (1967). ***Introduction to Psychology***. New York: Harcourt Brace and World, Inc.
- Jacobowitz, Tina. (1990, May). ***AIM: Metacognitive Strategy for Constructing the Main Idea of Text"***. *Journal of Reading*. (12): 620-624.
- Kenneth Chastain. (1980). ***Toward a philosophy of second-language learning and teaching***. Heinle & Heinle Publishers.
- Kerlinger and Elazar J Pedhazur. (1973). ***Multiple regression in behavioral research***. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Lapp, Diane.; & Flood Juans. (1986). ***Teaching Student to Read***. New York: Macmillan Publishing.
- Littlewood. (1960). ***The skeleton key of mathematics : a simple account of complex algebraic theories***. D.E. New York:
- Marx. (1970). ***Learning*** : Theories. New York : Macmillan (N.Y.); London: Collier-Macmillan.
- McClelland ,David.C. (1953). ***The Achievement***. New York : Appleton Century Croffs,Inc.
- McClelland, David C. (1961). ***The Achieving Society***. New York : Van Nostrand Company Inc.
- Miller, Wilma S. (1990). ***Reading Comprehension Activities Kit***. The Center for Applied Research in Education.
- Murray, Edward J. (1964). ***Motivation and Emotion***. New Jersey : Englewood Cliff, Prentice Hall, Inc.
- Nuttall, Cristine. (1996). ***Teaching Reading Skill in a Foreign Language***. Oxford: Heinemann.
- Ovando, Carlos Julio. (1998). *Bilingual and ESL classrooms: teaching in multicultural contexts*. Boston, Mass.: McGraw-Hill,
- Rai, P.N. (1980). ***Achievement Motive in Low and High Achievement a Comparative Study***. Indian Education Review.
- Ruddell, Robert B. (1995). ***Teaching children to read and write : becoming and influential teacher***. Boston: Allyn

- Russel, Alan M.(1956). *The Biotechnology revolution : an international Perspective, Brighton, Sussex* : Wheat sheaf.
- Searfoss, John E Readence. (1994). *Helping children learn to read. Lyndon W.* Boston : Allyn and Bacon.
- Shephard, D. L. (1983). *Comprehensive High School Reading Methods.* Ohio: A Bell&Howell.
- Singhal, Meena. (2000). *Reading Strategies Instruction in the ESL Classroom.* Thai TESOL Bulletin. 13(1): 46.
- Smith, Frank. (1985). *Reading. Cambridge:* Cambridge University Press.
- Smith & Richard Johnson. (1976). *Teaching children to read.* Addison-Wesley.
- Strang, R. (1969). *Diagnostic Teaching of Reading. 2nd ed.* New York: McGraw-Hill Book Company.
- Weiner, Bernard. (1972, Spring). "Attribution" Theory Achievement Motivation and the Education Process," *Review of Education Research*, 42:203-215.
- Williams, Eddie. (1986). *Reading in the Language Classroom.* London: McMillan.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชัย ไชยสงคราม	หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
อาจารย์วาสนา เศษสว	รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดคูบัว
อาจารย์เชียดฟ้า เสรีรัตนเกียรติ	รองผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินเดชา
อาจารย์รุ่งฤดี ทรัพย์นิธิ	นักวิชาการสอบ 8 ว สำนักทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
อาจารย์ทองคำ พิมพ์พา	รองผู้อำนวยการโรงเรียนพระมหาไถ่ศึกษา กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข
คุณภาพของเครื่องมือ

ตาราง 11 แสดงค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่า IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	ค่า IOC	ผลการคัดเลือก
1	0.8	คัดเลือกไว้	16	1.0	คัดเลือกไว้
2	1.0	คัดเลือกไว้	17	1.0	คัดเลือกไว้
3	1.0	คัดเลือกไว้	18	1.0	คัดเลือกไว้
4	0.8	คัดเลือกไว้	19	1.0	คัดเลือกไว้
5	1.0	คัดเลือกไว้	20	0.4	คัดออก
6	1.0	คัดเลือกไว้	21	1.0	คัดเลือกไว้
7	0.4	คัดออก	22	1.0	คัดเลือกไว้
8	0.4	คัดออก	23	0.8	คัดเลือกไว้
9	0.4	คัดออก	24	0.8	คัดเลือกไว้
10	0.4	คัดออก	25	0.8	คัดเลือกไว้
11	0.8	คัดเลือกไว้	26	0.8	คัดเลือกไว้
12	0.8	คัดเลือกไว้	27	1.0	คัดเลือกไว้
13	1.0	คัดเลือกไว้	28	1.0	คัดเลือกไว้
14	1.0	คัดเลือกไว้	29	0.4	คัดออก
15	0.8	คัดเลือกไว้	30	0.4	คัดออก

ตาราง 11 แสดงค่าความยาก (r) และค่าอำนาจจำแนก (p) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เครื่องมือ	ข้อ	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการคัดเลือก
แบบทดสอบวัด ความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษ	1	0.70	0.36	คัดเลือกไว้
	2	0.38	0.23	ปรับปรุงตัวเลือก
	3	0.67	0.44	คัดเลือกไว้
	4	0.42	0.43	คัดเลือกไว้
	5	0.42	0.34	คัดเลือกไว้
	6	0.60	0.58	คัดเลือกไว้
	7	0.69	0.50	คัดเลือกไว้
	8	0.54	0.24	ปรับปรุงตัวเลือก
	9	0.53	0.22	ปรับปรุงตัวเลือก
	10	0.53	0.57	คัดเลือกไว้
	11	0.67	0.52	คัดเลือกไว้
	12	0.29	0.23	ปรับปรุงตัวเลือก
	13	0.61	0.54	คัดเลือกไว้
	14	0.63	0.46	คัดเลือกไว้
	15	0.31	0.23	ปรับปรุงตัวเลือก
	16	0.49	0.50	คัดเลือกไว้
	17	0.36	0.37	คัดเลือกไว้
	18	0.52	0.57	คัดเลือกไว้
	19	0.39	0.41	คัดเลือกไว้
	20	0.47	0.46	คัดเลือกไว้
	21	0.60	0.57	คัดเลือกไว้
	22	0.57	0.49	คัดเลือกไว้
	23	0.47	0.58	คัดเลือกไว้
	24	0.56	0.47	คัดเลือกไว้
	25	0.50	0.48	คัดเลือกไว้
	26	0.57	0.49	คัดเลือกไว้
	27	0.54	0.23	ปรับปรุงตัวเลือก
	28	0.56	0.51	คัดเลือกไว้
	29	0.60	0.44	คัดเลือกไว้
	30	0.63	0.40	คัดเลือกไว้

ตาราง 12 แสดงค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมให้ เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว

เจตคติต่อการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ			แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์			การส่งเสริมให้เรียน ภาษาอังกฤษของครอบครัว		
ข้อ	ค่า IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	ค่า IOC	ผลการคัดเลือก	ข้อ	ค่า IOC	ผลการคัดเลือก
1	0.8	คัดเลือกไว้	1	0.8	คัดเลือกไว้	1	1.0	คัดเลือกไว้
2	0.8	คัดเลือกไว้	2	0.4	คัดออก	2	1.0	คัดเลือกไว้
3	1.0	คัดเลือกไว้	3	0.4	คัดออก	3	1.0	คัดเลือกไว้
4	1.0	คัดเลือกไว้	4	0.8	คัดเลือกไว้	4	0.4	คัดออก
5	0.4	คัดออก	5	1.0	คัดเลือกไว้	5	1.0	คัดเลือกไว้
6	0.4	คัดออก	6	0.8	คัดเลือกไว้	6	0.4	คัดออก
7	0.4	คัดออก	7	0.4	คัดออก	7	0.4	คัดออก
8	0.4	คัดออก	8	1.0	คัดเลือกไว้	8	1.0	คัดเลือกไว้
9	0.8	คัดเลือกไว้	9	0.4	คัดออก	9	0.4	คัดออก
10	1.0	คัดเลือกไว้	10	1.0	คัดเลือกไว้	10	0.4	คัดออก
11	1.0	คัดเลือกไว้	11	1.0	คัดเลือกไว้	11	0.4	คัดออก
12	1.0	คัดเลือกไว้	12	0.4	คัดออก	12	1.0	คัดเลือกไว้
13	0.1	คัดเลือกไว้	13	1.0	คัดเลือกไว้	13	1.0	คัดเลือกไว้
14	0.8	คัดเลือกไว้	14	1.0	คัดเลือกไว้	14	0.4	คัดออก
15	1.0	คัดเลือกไว้	15	1.0	คัดเลือกไว้	15	1.0	คัดเลือกไว้
16	1.0	คัดเลือกไว้	16	1.0	คัดเลือกไว้	16	0.8	คัดเลือกไว้
17	0.4	คัดออก	17	1.0	คัดเลือกไว้	17	0.4	คัดออก
18	0.4	คัดออก	18	0.8	คัดเลือกไว้	18	0.8	คัดเลือกไว้
19	0.4	คัดออก	19	0.4	คัดออก	19	1.0	คัดเลือกไว้
20	0.4	คัดออก	20	1.0	คัดเลือกไว้			

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมให้ เรียนภาษาอังกฤษของ ครอบครัว

เจตคติ		แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		การส่งเสริมของครอบครัว	
ข้อ	r	ข้อ	r	ข้อ	r
1	0.309	1	0.393	1	0.319
2	0.133	2	0.456	2	0.352
3	0.390	3	0.438	3	0.293
4	0.378	4	0.242	4	0.375
5	0.367	5	0.355	5	0.446
6	0.267	6	0.446	6	0.439
7	0.441	7	0.456	7	0.417
8	0.537	8	0.471	8	0.332
9	0.344	9	0.487	9	0.366
10	0.460	10	0.383	10	0.401
11	0.442	11	0.427	11	0.439
12	0.373	12	-0.056	12	0.327
13	0.252	13	0.396	13	0.318
14	0.479	14	-0.154	14	-0.052
15	0.284	15	0.289	15	0.251
16	0.262	16	0.341	16	0.226
17	0.330	17	0.547	17	-0.024
18	0.476	18	0.415	18	0.259
19	0.430	19	0.346	19	0.104
20	0.374	20	0.363		

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรื่อง บัณฑิตยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มพระนครเหนือ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แต่ละข้อว่าตรงกับความเป็นจริงเพียงใดแล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบท้ายข้อความนั้น
3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ
4. แบบสอบถามทั้งหมดมี 2 ฉบับ คือ
 - ฉบับที่ 1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ
 - ฉบับที่ 2 แบบสอบถาม มี 3 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของทางครอบครัว

ตอนที่ 4 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จงอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม โดยเขียนเครื่องหมาย X ลงในช่อง ใต้ข้อที่ถูกเลือก a ,b , c หรือ d ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม ข้อ 1 – 2

Mrs. Jansen is getting out of the house now. She puts on her raincoat. She has an umbrella and walks quickly to the bus-stop. She has another umbrella with her. She stands under her umbrella and looks at the people getting off the bus.

1. What is the weather like now ?

It is a

- a. rainy day.
- b. windy day.
- c. bright day.
- d. sunny day.

2. What is Mrs. Jansen doing ?

Mrs. Jansen is

- a. going for a walk.
- b. looking at people.
- c. looking for a job.
- d. waiting for somebody.

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม ข้อ 3 – 4

Da is a girl. Her father's name is Dum.
He is a farmer. He works very hard on his
farm. He has many chickens, cows and pigs.

3. Who is Dum's daughter ?

- a. Da
- b. Dee
- c. Don
- d. Dum

4. Who works very hard ?

- a. Da
- b. Dum
- c. Sister
- d. Mother

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม ข้อ 5 – 6

Pat is a student. Her father is a
policeman. Her mother is a teacher. Pat and
her mother go to the market by car.

5. What is Pat's mother ?

- a. seller
- b. student
- c. teacher
- d. policeman

6. Where do Pat and her mother go by car ?

- a. house
- b. school
- c. market
- d. police station

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม ข้อ 7 – 10

Today is Sunday. I go to the market. I see Mary in her car. Her car is red. Mary is my best friend. She is tall. I see her by a new hat.

7. What day is today ?

- a. Friday
- b. Sunday
- c. Monday
- d. Tuesday

8. Where is Mary ?

- a. In her car
- b. In her bus
- c. In her house
- d. In her school

9. What color is Mary's car ?

- a. red
- b. white
- c. green
- d. brown

10. Who is tall ?

- a. I
- b. My
- c. Pat
- d. Mary

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม ข้อ 11 – 14

Mike and Bom go to the zoo. The zoo is very big. It's near the market. They see a big lion, an old elephant and a small fox.

11. Where are Mike and Bom ?

They are in the

- a. zoo
- b. school
- c. market
- d. cinema

12. What animal are in the zoo ?

- a. fox
- b. lion
- c. elephant
- d. fox, lion and elephant

13. What is near the zoo ?

- a. farm
- b. house
- c. school
- d. market

14. Is the lion big ?

- a. No.
- b. Yes.
- c. No, it is old.
- d. Yes, it is small.

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม ข้อ 15 – 16

Mr. Frank is a short man. He lives in an old house. His house has a big table and a small chair. A black cat is under the chair.

15. Which sentence is false ?

- a. His house is old.
- b. Mr. Frank has a big chair.
- c. Mr. Frank has a black cat.
- d. Mr. Frank lives in and old house

16. Does Mr. Frank live in a new house ?

- a. No.
- b. Yes.
- c. No, he does.
- d. Yes, he does not.

อ่านเรื่องแล้วตอบคำถามข้อ 17 – 21

There are five people in Jane's family. Her father and mother are teachers. Jane has two brothers. They will go to Bang-Saen in holiday. They like to swim. Jane likes to play volleyball on the beach. Jane's family has seafood for dinner. They are very happy.

17. Where are Jane's family go in a holiday?

- a. office
- b. dinner
- c. school
- d. Bang-Saen

18. How many people in Jane's family?

- a. six
- b. five
- c. two
- d. seven

19. Jane like to

- a. swim
- b. very happy
- c. have dinner
- d. play volleyball

20. Who are teacher ?

- a. Jane
- b. brothers
- c. mother
- d. Jane's father and mother

21. What do they eat for dinner ?

- a. fruit.
- b. salad
- c. seafood.
- d. sandwich.

ข้อ 22 – 30 อ่านคำถามแล้วเลือกข้อที่ถูกต้องที่สุด

22. Wichai work in the hospital.

What is he?

- a. driver
- b. doctor
- c. postman
- d. policeman

23. Suda is a cook. Where does she work ?
- a. In school.
 - b. In the farm.
 - c. At the market.
 - d. In the restaurant.
24. Today is Sunday. What is the day after tomorrow ?
- a. Friday
 - b. Sunday
 - c. Tuesday
 - d. Wednesday
25. Seventeen and seventy are
- a. eighty
 - b. eighty- seven
 - c. seventy - seven
 - d. seventy - eight
26. Let's go to the I want some new game.
- a. bank
 - b. school
 - c. toy shop
 - d. restaurant
27. My mother wants some stamps. Where she go?
- a. office
 - b. post office
 - c. supermarket
 - d. police station

28. I take people to many place in my big bus. I must look at the road all the time. Who am I ?

- a. police
- b. soldier
- c. postman
- d. bus driver

29. It is cold, round and yellow. It shines at night but is doesn't shine in the day-time. What is it ?

- a. Sun
- b. Star
- c. Moon
- d. Lamp

30. This is Puk. She goes to a swimming pool every Saturday. She spends two hours in the pool. She like to swim very much.

Can Puk swim ?

- a. I don't know.
- b. Yes, she can.
- c. No, she can't.
- d. She like to swim.

ชาย

 หญิง

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
คำชี้แจง ให้ผู้เรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านเกี่ยวกับ

เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1.	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2.	ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นเต้นเมื่อต้องการสนทนากับครูชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ					
3.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
4.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่จำเป็นต้องเรียนรู้					
5.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ดึงให้คะแนนเฉลี่ยวิชาอื่นๆ ของข้าพเจ้าลดลง					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลทำการบ้านและส่งงานตามกำหนด					
7.	การอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ข้าพเจ้าสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
8.	ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนถูกบังคับให้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
9.	ข้าพเจ้าตั้งใจเมื่อครูไม่เข้าสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
10.	ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษก็สามารถประสบความสำเร็จในหน้าที่ได้					
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจในตนเองที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ					
12.	ข้าพเจ้าชอบท่องศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อจะได้เข้าใจเมื่อถึงชั่วโมงเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
13.	ข้าพเจ้าหมั่นแสวงหาความรู้ทางภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ฯลฯ					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านเกี่ยวกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าอยากมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษมากกว่าที่เรียนในชั้นเรียน					
2.	เมื่อกลับถึงบ้านข้าพเจ้าจะรีบทบทวนเนื้อหาและทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษให้เสร็จ					
3.	ขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษข้าพเจ้าสนใจและจะซักถามครูในสิ่งที่สงสัย					
4.	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจงานวิชาภาษาอังกฤษที่ครูสั่งข้าพเจ้าจะเลิกทำงานนั้นทันที					
5.	ข้าพเจ้าจะถามครูหรือผู้ปกครองเมื่อไม่เข้าใจการบ้านภาษาอังกฤษที่ครูสั่ง					
6.	ข้าพเจ้าตั้งใจทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้ได้คะแนนดี					
7.	ข้าพเจ้ากระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
8.	ข้าพเจ้ามั่นใจเมื่อต้องสนทนาภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติที่สอนภาษาอังกฤษ					
9.	ข้าพเจ้าสนใจเรียนชั่วโมงภาษาอังกฤษเฉพาะมีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ข้าพเจ้าชอบเท่านั้น					
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อถอยและไม่อยากเรียนเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ					
11.	ข้าพเจ้าอายเพื่อนเมื่อครูเรียกให้ตอบคำถามภาษาอังกฤษ					
12.	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
13.	ข้าพเจ้าชอบทำงานวิชาภาษาอังกฤษเพราะทำได้คะแนนดี					
14.	เมื่อทำงานภาษาอังกฤษที่ครูมอบหมายให้ไม่ได้ข้าพเจ้าจะหยุดและเลิกทำงานนั้นทันที					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการส่งเสริมให้เรียนภาษาอังกฤษของครอบครัว

คำชี้แจง ให้ผู้เรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านเกี่ยวกับ
ครอบครัวของท่านที่ส่งเสริมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
1.	ครอบครัวของข้าพเจ้าช่วยสอนภาษาอังกฤษให้กับ ข้าพเจ้านอกเหนือจากที่ครูสอนในชั่วโมงเรียน					
2.	ผู้ปกครองจัดหาครูสอนพิเศษภาษาอังกฤษเพื่อ ช่วยเหลือแนะนำการเรียนให้แก่ข้าพเจ้า					
3.	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้ามีเวลาทำการบ้าน โดยไม่ใช้ งานในขณะนั้น					
4.	ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ และช่วยสอนการบ้านให้แก่ข้าพเจ้า					
5.	ผู้ปกครองฝึกฝนการ อ่าน ฟัง พูด และเขียน ภาษาอังกฤษให้แก่ข้าพเจ้า					
6.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเรียนรู้ ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน					
7.	ผู้ปกครองจัดซื้อหนังสือ แบบเรียน สมุด เครื่องเขียน และวัสดุที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษที่จำเป็นไว้ อย่างครบถ้วน					
8.	ผู้ปกครองจัดโต๊ะ เก้าอี้ และสถานที่ให้ข้าพเจ้า ทำงานหรือทำการบ้านอย่างสะดวกสบาย					
9.	ผู้ปกครองอธิบายและคอยช่วยเหลือเมื่อข้าพเจ้าทำ การบ้านวิชาภาษาอังกฤษ					
10.	ผู้ปกครองจะทำงานที่ครูสั่งแทนข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้า ทำงานวิชาภาษาอังกฤษตามที่ครูสั่งไม่ได้					
11.	ผู้ปกครองไม่อนุญาตเมื่อข้าพเจ้าขอไปทำงานกลุ่ม วิชาภาษาอังกฤษกับเพื่อน					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวพัชรินทร์ ทะวะระ
วันเดือนปีเกิด	21 กรกฎาคม 2518
สถานที่เกิด	อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	16 /1 ม. 4 ถ.สรงประะภา แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร 10210
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ครู คศ. 1 โรงเรียนประชาอุทิศ (จันทาอนุสรณ์) สำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนบ้านไผ่
พ.ศ. 2540	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากสถาบันราชภัฏ มหาสารคาม
พ.ศ. 2551	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวัดผลการศึกษาจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ